

Zoeklicht sprak met Erik Verbeurgt

Lees meer op pagina 4

Colofon

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER - HOOFDREDACTEUR

Marc Boone
Mellestraat 294 - 8501 Heule
marcboonebp@gmail.com
0479 81 16 80

REDACTIERAAD

Bernard Decock, Dirk De Meester,
Yvan Herman (gastredacteur),
Gaby Moreels, Filiep Vande Wiele,
Lieven Vanhoutte

GASTREDACTEUR

Yvan Herman

VORMGEVING

www.GrafiekGroep.be

ABONNEREN

Lid worden van een aangesloten
vereniging/VC

KOPIJ

Reacties of artikels kunnen doorgestuurd worden naar de hoofdredacteur. De teksten moeten wel de naam en het adres van de inzender vermelden. Alle artikels vallen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de auteur. Foto's en illustraties in afzonderlijke bestanden meesturen.

LIMIETDATUM VOOR KOPIJ

is de redactievergadering in Mozaïek
Overleiestraat 15A Kortrijk telkens op zaterdag om 10 uur
volgende vergaderingen op:
25 november - 28 januari

Inhoud

Redactioneel	3
Zoeklicht sprak met Eric Verbeurgt	4
Weg gooien, mooi niet!	7
Activiteiten uit de regio: Poincaré	9
Soumission - Michel Houellebecq	13
Activiteiten uit de regio: De Bezatse	15
Kalender	16
Wat had je gedacht	18
Activiteiten uit de regio: De Bezatse	20
Populisme	21
Activiteiten uit de regio: Mozaïek	24
Boekbespreking: Het museum van oorlog	28
Lezers schrijven: in memoriam	29
Een Vrijzinnige cyborg	30

Vrijzinnige Centra uit de buurt

VC Mozaïek

Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk
056 37 16 15
www.vcmozaiek.be
info@vcmozaiek.be

VC Poincaré

Stormestraat 131/20
8790 Waregem
056 44 74 97
www.vcpoincare.be
info@vcpoincare.be
(permanentie op woensdag,
donderdag en vrijdag)

De Geus

Koning Leopold III-plein 71
8530 Harelbeke
www.vcdegeus.be
Zondag van 10u tot 13u
elke donderdag om 19u
PingPong

De Bezatse

Vaubanstraat 8b
8930 Menen
056 51 90 70
www.debezatse.be
vcdebezatse@gmail.com

OVM-Avelgem

Achterhoek 17
8581 Waarmaarde
info@ovm-avelgem.be
www.ovm-avelgem.be

Redactioneel

Marc Boone

Dag beste zoeklichtlezer,

Mag ik u voorstellen aan Pierre Poujade.

Hij was een Frans politicus, actief in de helft van de vorige eeuw. Hij was een vurige verdediger van de middenstand en richtte dan ook de partij “Union de défense des commerçants” op. Hij ageerde tegen de belastingen die aan de middenstand werden opgelegd. Het doet wat denken aan de Amerikaanse Tea – party die zich ook richtte tegen de belastingen die aan de thee-handelaren werden opgelegd en waarvan de naam nieuw leven werd ingeblazen door Sarah Palin, een rechtse conservatieve Republikeinse politica, die even presidentskandidate is geweest.

Zowel Poujade als Palin hadden er een handje van weg om ingewikkelde problemen te voorzien van eenvoudige oplossingen. In discussies houden zij het nogal dikwijls op veralgemeningen en schuwen zich niet voor slogans. Hun betoog verloopt liefst in een grimmige sfeer. Controverse is hun favoriete speelveld, want in een verhitte sfeer blijven eenvoudige argumenten en vereenvoudigde stellingen het best overeind.

De beweging van Pierre Poujade heeft de tand des tijds niet doorstaan. Zowat het enige dat is overgebleven is een term die naar zijn naam is vernoemd. Poujadisme. De term bestaat nog en kan gegoogeld worden op internet.

Ondertussen is een nieuwe naam ontstaan die ongeveer de zelfde lading dekt: Populisme. Evengoed een scheldnaam als een aanbeden techniek in de huidige politieke wereld die leeft van de waan van de dag. Een omstreden begrip ook. In het redactieteam waren verschillende meningen over hoe de vlag de lading dekt, en laat dat nu net ons favoriete standje zijn.

Tussen de vele activiteiten door in de verschillende vrijzinnige centra leren wij ook wat cyborgs zijn. De vergelijking tussen een bril en een computer kan u misschien verbazen, maar ze gaat wel degelijk op.

En wij maken ook kennis met een sympathiek mens die voor zijn job de dagelijkse besommeringen van een vrijzinnig centrum meemaakt en in goede banen leidt.

Veel leesplezier.

Marc Boone

Zoeklicht sprak met Erik Verbeurgt

“Ik hou niet van hardliners of pilaarbijters”

Mozaiek geurt nog naar de Kom op tegen kanker-azalea's als ik Erik ga opzoeken op zijn werkstek. De duivel doet het al van het Kortrijkse Vrijzinnig Centrum is een en al rustige vastheid. Zijn glimlach geeft aan dat hij leven en activiteit brengt in het oud fabriekspand. Hoe noemt men zo iemand? Coördinator, begeleider van vrijwilligers, programmator of organisator? Een zoektocht naar de mens achter de organisator kan beginnen: een verteller aan het woord.

Zoeklicht: Jij bent geen geboren en getogen West-Vlaming?

Erik: Ik ben Oost-Vlaming, geboren in 1960, in een kroostrijk katholiek gezin in Horebeke, het dorp dat bekend staat om zijn protestantse wijk, de Geuzenhoek op Korsele. Vreemd vond ik dat, twee gescheiden geloofsgemeenschappen op een dorp van ocharme 1700 inwoners. Ik besepte al vlug dat het ware geloof claimen eigenlijk om macht draait, macht, controle en invloed van instituten. De pogingen de wij vanuit de jeugd Beweging ondernamen om de scheiding tussen de katholieke en de protestantse gemeenschap te overbruggen botsten op felle weerstand. De deken van Horebeke was oerconservatief en vond een medestander in de toenmalige bisschop Van Peteghem: de missen werden nog opgedragen in het Latijn, pogingen uit de gemeenschap om enige moderniteit te brengen werden afgeblokt ... Wat

de deur van het geloof helemaal dicht deed was toen ik tijdens mijn collegetijd in Oudenaarde merkte dat aanhangers van de bevrijdingstheologie het leven lastig werd gemaakt (een godsdienstleeraar werd letterlijk 'weggepromoveerd' naar een donker kamertje op het bisdom). De traditionele westerse benadering waar 'zonde' gericht werd op het handelen van individuele gelovigen en sociale onderdrukking, ongelijkheid en economische onrechtvaardigheid buiten beschouwing bleven, kon ik onmogelijk verzoenen met mijn eigen mens- en maatschappijvisie. Sindsdien beschouw ik mij als een agnost en later als atheïst. Mijn vader was bediende voor de personeelsadministratie bij de brouwerij Roman, mijn moeder heeft in de kantonnale administratie gewerkt tot de opvoeding van haar zeven kinderen haar volledig in beslag nam.

Na mijn humaniora wist ik niet goed wat te gaan studeren. Ik was eigenlijk niet klaar voor dat soort levensbepalende keuzes. Architectuur of fotografie leek mij wel wat, maar thuis was dat niet bespreekbaar. Ik deed een poging aan de Leuvense universiteit orthopedagogie, maar dat was voor mij toen te hoog gegrepen. Via het watervalstelsel belandde ik in de opleiding sociaal assistent waar ik koos voor de optie sociaal-cultureel vormingswerk.

Zoeklicht: In het Kortrijkse Limelight vond je je toekomst?

Erik: Voor mijn stage belandde ik in Limelight, het onafhankelijk cultureel centrum met theater, dans, muziek en film, dat resoluut opteerde voor een vernieuwend, progressief en niet commercieel beleid. Daar ging een nieuwe en bijzonder boeiende wereld voor mij open. Het onderwerp van mijn eindwerk was een onderzoek naar de manier waarop een cultureel centrum relevant kan zijn binnen educatief en emancipatorisch werk en hoe het aansluiting kan vinden bij maatschappelijk-culturele onderstromen. Daarnaast hield ik me bezig met het opzetten van een filmforum voor enkele Kortrijkse scholen, was ik nauw betrokken bij de muziekprogrammatie en stond ik vaak achter de toog.

Muziek is altijd heel belangrijk geweest voor mij, al is aan mij geen groot muzikant verloren gegaan. Dat vind ik echt jammer... maar luisteren naar muziek is en blijft wel een passie, naast mijn actieve hobby: fietsen. Ik luister naar zeer diverse muziek, van blues over jazz, van folk tot country, van funk tot soul, ... Eigenlijk bestaan er maar twee soorten muziek: goede en slechte, ongeacht oorsprong, genre of jaar.

Na de studie bleef ik Kortrijk hangen waar ik een vriendenkring had opgebouwd. Het was de tijd van de oliecrisis, veel jeugdwerkloosheid, de No-Future generatie met de punk die schokgolven veroorzaakte,...

Zoals vele generatiegenoten mocht je al

blij zijn een tijdelijke job te vinden in het derde arbeidscircuit (DAC) of het bijzondere tijdelijke kader (BTK). Zo werkte ik in enkele jaren in de grensstad Menen voor de werklozenwerking aldaar. Toen dat op zijn einde liep ben ik aan de slag gegaan binnen het OCMW van Kortrijk. Ik werd centrumleider van het lokaal dienstencentrum de Zonnewijzer, een centrum waar senioren terecht konden voor allerlei vormen van diensten (maaltijden, pedicure, wassalon, gezondheidsconsultaties, ...) maar ook voor vorming, ontspanning en ontmoeting. Ik heb dat veertien jaar gedaan tot de steeds toenemende werkdruk me deed ineensorten. Er kwamen nieuwe dienstencentra bij maar die moesten het met steeds minder mensen zien te doen... Een jaar lang zat ik thuis met een burn-out. Geen pretje!!!

Ik kon terug naar de Zonnewijzer, maar koos er voor dat niet te doen en nieuwe horizonten op te zoeken. Liefst in een uitdagende omgeving met een gevarieerd takenpakket. Zo ben ik in de zomer

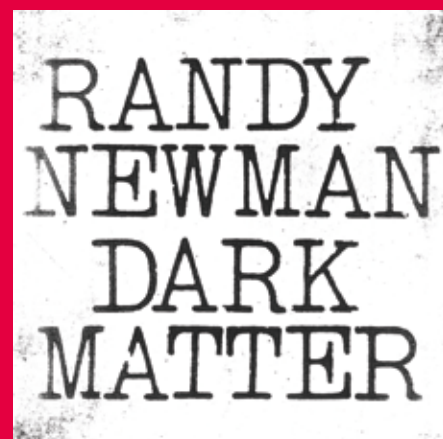
van 2004 in Vrijzinnig Centrum Mozaïek beland.

Zoeklicht: Wat is Mozaïek, waarom moeten mensen langs komen?

Erik: Veel mensen denken dat je vrijzinnig moet zijn om hier binnen te stappen. Niets is minder waar. Wij willen een open centrum zijn. De activiteiten staan op zich. Iedereen die er interesse voor heeft en een open en kritische geest heeft is welkom. Het feit dat we niet zichtbaar zijn van op de straat is vormt een fysieke drempel. Velen komen niet kijken achter de grote poort. Door ook laagdrempelige activiteiten te organiseren pogen wij de stap kleiner te maken. Kortrijk (en bij uitbreiding misschien wel gans onze provincie) is echter geen gemakkelijke stad: activiteiten zoals het wetenschapscafé, de UPV- lezingen, filosofische avonden en reeksen, ... zijn zeer interessant maar zouden toch nog meer publiek moeten kunnen aantrekken. Wij groeien langzaam, maar niet spectaculair. Het blijkt niet gemakkelijk om mensen te mobili-

**Muziektip:
nummer één in mijn (voorlopig)
eindejaarslijstje:**

DARK MATTER, het nieuwste album van de geniale songwriter Randy Newman. Zoals steeds scherp, komisch ironisch en ontroerend. Het album bevat nummers over Putin, de Kennedy broers, Sonny Boy Williamson, wetenschap versus religie, liefde en verlies en vele andere onderwerpen. In het openingsnummer "The Great Debate" onderzoekt de atheïst Randy Newman zijn liefde voor gospel muziek.

“Ik ben een beetje het manusje-van-alles van Mozaïek”

seren voor vormende, inhoudelijke activiteiten.

Zoeklicht: Waar bestaat jouw dag uit? Wat is je werk in Mozaïek ?

Erik: Ik ben een beetje het manusje-van-alles van Mozaïek. Het secretariaat organiseren is belangrijk, coördineren en ondersteunen van de huisverenigingen, activiteiten organiseren, affiches en flyers maken, stockbeheer, verhuur van lokalen en zalen aan derden, onderhoud en klusjes allerhand, administratie en subsidiedossiers, ...

Een zeer veelzijdige job dus waarin je niet te beroerd mag zijn de handen uit de mouwen te steken want soms komen wij handen te kort om het vele werk aan te kunnen. Twee PWA-ers en een deeltijdse consulente zijn eigenlijk onvoldoende om een dergelijk centrum te runnen, ook al omdat het vrijwilligerswerk onder druk staat. Vrijwillige inzet is veranderd: de

oprichters van Mozaïek leefden met hart en ziel voor hun vrijzinnig centrum en staken er meestal al hun vrije tijd in. Nu werken vrijwilligers eerder mee aan een specifiek project of een welomschreven taak en moet de beroepskracht voor het geheel zorgen, de netwerking tussen de vrijwilligers verzorgen, om zo het centrum een eigen identiteit te geven. Vrijwilligers hoeven niet alles te doen en te kunnen: vergaderen, achter de bar staan, helpen bij onderhoud en klussen, beheer van het centrum, programmeren. Dat is niet langer houdbaar. Vrijwilligers willen zich engageren voor zeer specifieke doelen, waar een begin en een einde aan is en die grenzen moeten wij recepteren. Soms is het echt wel puzzelen.

Zoeklicht: Wat is voor jou vrijzinnigheid?

Erik: Kritisch maar geaard in het leven staan. Ik volg filosoof Marc Vandenboscche (recent nog te gast in Mozaïek) die

stelt dat de mens is in de eerste plaats een lichamelijk en emotioneel wezen is. Wij moeten er ons bewust van zijn dat ons lichaam en onze emoties het verhaal kleuren dat wij ons zelf vertellen in onze omgang met onszelf, de andere en de wereld. Ratio is uiteraard ook belangrijk maar ik ga niet mee in de traditionele scheiding lichaam/geest, rede/emotie, ...

Vrijzinnig zijn betekent voor mij bewust in het leven staan, zelf denken met een kritische blik op de samenleving en de politiek maar met een gezonde dosis mededogen voor de medemens. Ik hou niet van hardliners of pilaarbijters. Ook verantwoordelijk en voorzichtig omspringen met de wereld is (meer dan ooit) belangrijk. Goed rentmeesterschap mag geen loos begrip zijn. De wereld moet nog een eeuwigheid mee...

WEGGOOIEN,

MOOI NIET!

GETUIGENISSEN VAN REPAIRDERS

Curieus Waregem en HWV Waregem organiseren sinds mei 2015 3-maandelijks een Repair Café in VC Poincaré. Een Repair Café is een reparatiebijeenkomst, waar mensen meegebrachte kapotte spullen laten repareren door vrijwilligers.

De Voornaamste doelstelling van het Repair café is het verkleinen van de afvalberg, het consuminderen (bewust minder producten kopen om het milieu te sparen) en de mensen bewust maken van het feit dat een toestel niet altijd weggegooid moet worden als het niet meer werkt.

In Waregem worden fietsen, elektro-toestellen, pc's hersteld en messen geslepen. Gratis, als is een vrijwillige bijdrage in de collectieve pot altijd welkom.

Gemiddeld kunnen de repairders ongeveer 60% van de binnengebrachte toestellen herstellen of adviseren ze wat de mensen er best mee kunnen doen.

Op ons laatste repair café van zondag 11 september werden in totaal 128 spullen ter herstelling binnengebracht. Er werden 7 fietsen, 37 elektrotostellen, 12 pc's en 72 messen/scharen (om te slijpen) binnengebracht! Van deze 128 stuks konden de repairders er maar liefst 80.5% (incl. het slijpen van de messen/scharen) herstellen.

Ivan Dewaele

Waarom ben ik repairder? Vooral omdat ik graag iets herstel en daarmee mensen kan plezieren. Het motiveert mij ook dat ik hiermee de afvalberg kan helpen verminderen. Je ontmoet mensen en dat is altijd een verrijking.

Tom De Prins

Ik doe mee met Repair Café omdat ik een bijna fysieke weerzin ervaar bij onterecht weggooien. Niet alleen omwille van de devaluatie van de materiële samenstelling (vroegtijdig waardedaling), maar ook omdat tegelijk met het materiaal en de energie ook de door mensen getrooste moeite de vuilnisbak in gaat.

Als ontwerper wil ik een bijdrage aan een volhoudbaarder materiaalgebruik leveren door bij het publiek het bewustzijn te wekken dat ze een voldoende kritische massa gebruikers kunnen worden, die producenten kan overtuigen om langer bruikbare producten af te leveren. Dit beschouw ik net zo goed als een ontwerpende bezigheid als het design van de producten zelf dat is. De afzetmarkt voor broel en overtollige nieuwe spullen verkleinen vind ik even nobel als het ontwerpen van duurzame producten. Een ander, minder hoog gemikt doel is mensen helpen zelfredzamer te worden, zodat ze hun geld niet zien wegvloeiën naar reparaties die boven hun budget gaan.

Het is ook heel fijn om gerecupereerde onderdelen te doen verder leven bij een nieuwe persoon. Ik vind het ook fijn om hierbij het verhaal van de herkomst van het onderdeel mee door te geven. Zoals: 'Deze reflector lag verleden week nog in de berm aan de Rijksweg en nu ben jij weer op weg met een zichtbare fiets.'

Er komen ook veel verhalen van de mensen die spullen meebrengen. Tof om te zien dat zij ook soms bijzondere redenen hebben om dingen te herstellen. Als je het zo bekijkt, zijn al die spullen stuk voor stuk materiële dragers van een verhaal. Documenten van onze omgang met de wereld, net als boeken of foto's eigenlijk.

Ik heb ook gewerkt in de rol van installateur. Dan merk je dat ook deze mensen door het economisch systeem gedwongen worden om voor vervanging te pleiten, met het clichéargument 'dat repareren meer kost dan een nieuw'. Als je tot die logica veroordeeld bent, dan klopt dit argument helaas ook. Maar het gaat maar op zolang niet alle werkelijke kosten op tafel komen. Tot zolang zitten zowel de koper als de aanbieder klem in dezelfde valstrik.

We zitten in een kantelperiode waarin de échte cijfers hierover binnen het bereik van gewone mensen aan het komen zijn. Misschien duurt het helemaal niet meer zo lang of je kan bij elke aankoop de volledige impact ervan voorgerekend krijgen. Als een milieueffectenrapport bij elk keuzemoment waar het gaat tussen verder gebruiken of vervangen.

In de toekomst wordt het voor aanbieders van producten misschien verplicht ook deze informatie volledig mee te delen (nu is het bij auto's bijvoorbeeld enkel maar wat abstracte cijfertjes over geclaimde uitstoot). Dat je bijvoorbeeld een nieuwe auto koopt en je er een lijstje met namen bijkrijgt, van wie er allemaal ziek of overleden zijn ten gevolge van je aankoop.

Ik doe mee met Repair Café, opdat dit laatste comedy in plaats van realiteit zou blijven, hè. :)

Roger Nuyttens

Voor mij is dat omdat er veel te veel verspild wordt.

Naast de ecologische voetafdruk is er ook de ecologische (en economische) 'betaaldag' dwz de dag dat alles wat de aarde (energetisch) in 1 jaar voortgebracht heeft opgebruikt is. Die schuift steeds vooruit en ligt momenteel in augustus; in 1980 was dat nog eind december. Voor de rest van het jaar teren we verder op reserves die de aarde gedurende miljoenen jaren opgebouwd heeft.

Het produceren van 'n toestel kost veel energie.

Als dat toestel niet lang meegaat (geplande slijtage!) dan plegen we roofoverval op wat de aarde gedurende miljoenen jaren opgestapeld heeft en niet onuitputtelijk is.

TIPS VAN REPAIRDERS

- Koop geen goedkope broel: een plastic elektrische fruitpers, een stereosetje van 50 euro, een klokradio van 5 euro...
- Let bij je aankopen of dingen repareerbaar zijn, soms is de behuizing dicht gesmolten, worden speciale vijzen gebruikt,
- Ga er niet te snel van uit dat iets kapot is: heb je de handleiding nog, zit de stekker in ?, gedeeltelijk kapot is niet hetzelfde als volledig kapot, soms moet je gewoon schoonmaken(ontkalken) of een beetje olie smeren, een mes voor gebruik wetten maakt het scherper
- Op internet vind je veel repair-tips. Fix-it, doityourself en you-tube. Sommigen willen verkopen, anderen geven goede ideeën. Je vind er ook vervangstukken.
- Stel repareren niet uit, het kwaad wordt dikwijls erger. PC:overweeg om over te stappen naar een SSD (solid state disk) schijf. prestatiewinst verzekerd!
- Maak foto's van je werk tijdens de herstelling. Zo krijg je achteraf iets opnieuw gemakkelijker in elkaar.
- Als wat je eigenlijk niet nodig hebt, kapot gaat, dan is dat eigenlijk een zegen: geef het door aan iemand die het wél kan gebruiken, zodat die ermee naar het Repair Café kan komen.
- Geduld en kalmte kunnen je redden. Kom naar het Repair café en vraag raad.

OPROEP

Om het repair café verder uit te breiden zijn we op zoek naar vrijwilligers die kennis hebben van het herstellen van elektrotoestellen of pc's en willen meehelpen op het repair café (4x/jaar op zondagnamiddag). Ben je zelf een handige Harry of ken je iemand die dit wel zou willen doen, aarzel dan niet om ons te contacteren op curiouswaregem@skynet.be of 0497/463.306 (liefst na 18u).

Ons volgend Repair café staat gepland op 10/12 (van 14u tot 17u in VC Poincaré).

11/11 NOVEMBER WANDELING

ZATERDAG 11 NOVEMBER 2017

De Orveytwandelingroute start in de Stationsstraat te Moen, aan het voormalige station Moen-Heestert. Via de oude spoorweg, nu een verrassend natuurgebied, kom je bij het kanaal Bossuit-Kortrijk. Hier bevond zich vroeger een ondergrondse tunnel voor de scheepvaart, de souterrain genoemd. Aan de andere kant van het kanaal ontdek je het Orveytbos, ontstaan door de verbredingswerken aan het kanaal, en het lieflijke en beschermde Sint-Pietersbrugje. Verschillende tegelpaden brengen je naar het startpunt terug.

Aanvang: 14.30 u - Locatie: station Moen - Mogelijkheid tot nakaarten en hapje en drankje in brasserie Hert en Ziel in Moen - Inschrijven: tot 1 november via info@vcpoincare.be of op 056 44 74 97

Zie: <https://www.westtoer.be/nl/doen/orveytwandelingroute>

FREE SOFTWARE MET BERNARD DECOCK AVF POINCARÉ

VRIJDAG 17 NOVEMBER 2017

Een bekende auto-constructeur scheurde zijn broek aan sjoemel-software. Er wordt wel meer digitaal gesjoemeld. Sommige elektronische toestellen kregen zo voorgeprogrammeerde verouderingsverschijnselen. Microsoft diende de broncode van Windows aan de Chinese overheid te overhandigen. Kwestie van geen staatsgeheimen sluiks aan de Amerikaanse veiligheidsdiensten over te maken. Het digitale landschap wordt bepaald door Amerikaanse multinationals met gesloten broncode. Zo kan er ongemerkt gemanipuleerd worden. Enkel de constructeur heeft die sleutel in handen.

De burger en de samenleving wordt afhankelijk van die monopolies gemaakt. Vanuit de gedachte dat technologische kennis vrij moet zijn, groeide gestaag een vrije-software-gemeenschap. Zij staan voor vrije software, open-bron-code. Vrij te gebruiken. Vrij te wijzigen. Vrij te verspreiden. Vrije software is dus gratis, maar gratis software is veelal geen vrije software. Je krijgt een historische en filosofische schets van de vrije-software-gemeenschap. Via enkele demonstraties maak je kennis met vrije software. Tenslotte krijg je een pak tips mee om je zelf digitaal vrij te maken.

start: 20u

CREA MET CORRY

ZONDAG 19 NOVEMBER 2017

WENSKAARTEN 2018 - KLEUREN

Workshop in Poincaré waar ook aan praktische voordelen en tijdswinst gedacht wordt: wenskaarten inkleuren. Verras je vrienden en kennissen dit jaar met een originele eindejaarskaart en wens hen een vrolijk nieuwjaar met een kunstig en zelf ingekleurd werkje. De bedoeling is dat je Poincaré verlaat met een glimlach...

van 10u30 tot 13u - VC Poincaré Stormestraat 131/18, 8790 Waregem - € 5 / € 2,5: leden Vermeylenfonds (koffie en thee inbegrepen) - inschrijven via vcpoincare@telenet.be, een week voor de activiteit

Met ondersteuning van V.C.Poincaré

“DE VERSCHILLENDE MOGELIJKHEDEN BIJ BESLISSINGEN OMTRENT HET LEVENSEINDE”

Woensdag 22 november 2017

Door Jacinta De Roeck, voorzitter LEIF Antwerpen en als gewezen senator medeauteur van de euthanasiewet, de wet palliatieve zorgen en de wet op de patiëntenrechten.

“We plannen ons hele leven van wieg tot graf. Het begint al bij de geboorte. Huisje, tuintje en kind worden perfect ingepland in onze drukke loopbaan. Maar plannen we ook het einde van ons leven?”

Sinds 2002 kan elke meerderjarige een voorafgaande zorgplanning opstellen. Elke wilsbekwame meerderjarige kan documenten invullen voor als hij of zij niet meer wilsbekwaam is. Orgaandonatie of niet, hoe we ter aarde besteld willen worden, wat we niet meer willen als behandeling op het einde van ons leven (de negatieve wilsverklaring), de euthanasieverklaring (alleen van toepassing bij onomkeerbare coma) en ons lichaam schenken aan de wetenschap. We kiezen zelf uit de waaier van documenten. We maken het ongedaan als we van mening veranderen.

Tijdens deze interactieve lezing komen we meer te weten over het wettelijke kader (patiëntenrechtenwet, euthanasiewet, orgaandonatie,..) en de draagkracht en de wettelijke afdwingbaarheid van deze documenten. Begrippen als registratie, vertegenwoordiger, vertrouwenspersoon en getuige worden uitgelegd. En natuurlijk is er tijd voor vragen.”

Aanvang: 17u (informatiestanden), 18u (lezing) - Gratis inkom -
Locatie: V.C. Poincaré, Stormestraat 131/18, 8790 Waregem
- Meer informatie: 056 44 74 97 of vcpoincare@telenet.be

BRECHT DECOENE DARWIN EN DE LIEFDE

WOENSDAG 29 NOVEMBER 2017

In hoeverre verschillen mannen en vrouwen nu eigenlijk van elkaar? Komen mannen van Mars en vrouwen van Venus of is dit stereotyp denken over de menselijke psychologie? Maar waarom lijken mannen en vrouwen zich op seksueel gebied anders te gedragen? Er is de biologische basis die niet te loochenen valt, maar zijn onze breinen ook echt structureel verschillend?

Darwins – vaak vergeten en onderbelichte – theorie van de seksuele selectie en de evolutionaire psychologie kunnen ons daarin een stuk verder helpen.

start: 20u

CHOCOLADEKAARTING

JAARLIJKSE KAARTING IN POINCARÉ MET
TOMBOLA EN WAARDEVOLLE PRIJZEN !

ZATERDAG 2 DECEMBER 2017

GEEFPLEIN EN REPAIRCAFÉ CURIEUS EN AVF POINCARÉ

ZONDAG 10 DECEMBER 2017

Naast de bekende repairders is er ook een geefplein. Eenvoudig: je brengt mee wat je niet nodig hebt en neemt mee wat je kan gebruiken. Niet weggoien maar laten herstellen of weg geven !

NIEUWJAARS RECEPTIE

ZONDAG 28 JANUARI 2018

start: 11u

“KAPPEN AAN DE RUWE STEEN”

RIK PINXTEN

DONDERDAG 18 JANUARI 2018

Wat is vrijmetselarij en wat kan zij betekenen voor de moderne mens in een globaliserende wereld? Wat is het ‘geheim van de vrijmetselarij’ waarover de media het weleens hebben? Is dit een (half-)religieuze traditie uit het verleden of eerder een tijdloos en universeel fenomeen? Na ‘En bewaar het geheim’ is dit het tweede boek over vrijmetselarij onder redactie van Rik Pinxten en Jean Swings. Zij onderzoeken kritisch en vanuit diverse filosofische en wetenschappelijke benaderingen begrippen, symbolen, waarden en de gebruiken van de vrijmetselaarstraditie. In het jaar waarin de oprichting van de Londense Grootloge uit 1717 gevierd wordt, stellen de auteurs zich de vraag wat deze 300-jarige typisch westerse traditie de mens te bieden heeft in de sterk veranderende wereld, die niet meer Europa als centrum van alle beschaving kan zien, die diversiteit als grote uitdaging ziet en die bovendien geconfronteerd wordt met mondiale problemen. In onze verbonden wereld, met inter-dependentie als groeiende hoofdwaarde in plaats van de oude ‘independentie’ van de natiestaten, wordt de mens meer dan ooit op zichzelf teruggeworpen, en is het zoeken naar zingeving en naar een duurzame verhouding tussen ‘eigen’heid en intermenselijke empathie van het grootste belang. Vrijmetselarij is een optimistisch systeem, zonder nostalgie. De auteurs hebben in de vrijmetselarij een weg en een methode gevonden alsook instrumenten (symbolen, rituelen) die bruikbaar zijn in deze verwarrende tijd.

start: 20u - locatie: Poincaré

DE CYCLUS HEDENDAAGSE FILOSOFIE IN CULTUREEL CENTRUM DE SCHAKEL TE WAREGEM

Drie avonden met hedendaagse filosofen waarbij de schrijver-filosoof de avond telkens opent met zijn denkbeelden, meteen stof voor een discussie met het publiek na de pauze.

DONDERDAG 8 FEBRUARI 2018

SAMENLEVEN MET GEZOND VERSTAND

Patrick Loobuyck

Patrick Loobuyck is een belangrijke filosoof. Hij schrijft veel en zijn stukken zijn te lezen in De Standaard, Knack, Le Soir en De Morgen.

Er gebeuren vandaag veel dingen die het samenleven ronduit ingewikkeld maken. Aanslagen, vluchtelingen, populisme: ieder schreeuwt zijn onzekerheid en angst uit. En de debatten gaan hard tegen hard. Het gevolg daarvan is dat we dreigen te vergeten hoe we kunnen samenleven.

We mogen ons niet uit elkaar laten spelen, zegt Patrick Loobuyck. Hij pleit ervoor dat we ons inspannen om te verbinden in plaats van te polariseren. Daarvoor moeten we elkaar ernstig nemen. We hebben een brede consensus nodig die de samenleving schraagt en vertrouwen geeft. Hij actualiseert de morele uitgangspunten en de sociale mechanismen van ons samenlevingsmodel: vrijheid, gelijkheid, wederkerigheid en solidariteit. Redelijkheid kan ons redden.

Patrick Loobuyck studeerde godsdienstwetenschappen aan de KULeuven en moraalwetenschappen aan de UGent. Hij is doctor in de moraalwetenschappen en is op dit moment professor Levensbeschouwing aan het Centrum Pieter Gillis van de Universiteit Antwerpen en gastdocent aan de UGent waar hij onder meer politieke filosofie doceert.

DONDERDAG 8 MAART 2018

HET VOORDEEL VAN DE TWIJFEL

Stefaan Van Brabandt

De denkbeelden van de grote filosofen uit de geschiedenis kunnen ons leven vandaag nog steeds verrijken, inspireren en verbeteren. Filosofie is stoppen met weten en beginnen met denken. Filosofie doet stilstaan, afstand nemen en vragen stellen. In zijn lezing schetst Stefaan Van Brabandt de betekenis en het belang van de twijfel als creatieve en con-

structieve kracht, zowel in ons individuele bestaan als voor de samenleving. Is tegenslag altijd slecht? Hoe verstandig is het om je hele identiteit te laten afhangen van je status? Zouden we niet beter met zijn allen wat minder werken? Zit romantiek liefde in de weg? Waarom moeten we zorg dragen voor elkaar en de planeet? Wat willen we doorgeven aan onze kinderen in opvoeding, onderwijs en cultuur? Telkens wordt de heersende of tendentieuze manier van denken kritisch bevestigd, waarna een andere, afwijkende of alternatieve manier van denken en leven wordt gepresenteerd.

Stefaan Van Brabandt rondde in 2001 zijn opleiding bij Studio Herman Teirlinck af. Later zou hij aan de Universiteit Antwerpen gaan studeren waar hij een diploma Master in de Wijsbegeerte behaalde. Stefaan was van 2001 tot 2010 als theatermaker en toneelschrijver verbonden aan theatergezelschap De Koe. Daarnaast schreef hij ook theaterteksten voor andere gezelschappen. Hij werkte mee aan filosofische programma's bij de VPRO en de VRT: "Het voordeel van de twijfel". Daarnaast schreef hij toneelstukken over Socrates en Marx.

DONDERDAG 19 APRIL 2018

"KAN DE STAD DE WERELD REDDEN?"

Eric Corijn

Steeds meer mensen wonen in de stad, wat een nieuwe manier van samenleven is. Vaker komen wereldproblemen voor in grote en kleine steden. Respect voor het milieu, gelijkheid, multiculturaliteit... klinkt allemaal mooi maar hoe begin je er aan en is het wel realistisch? Hoe kan de verbondenheid tussen de diverse bewoners versterkt worden? Waregem werd enkele jaren gelden stad. Met de zuid-boulevard ziet Waregem er meer en meer als een stad uit. Wat komt op ons af? Prof. Dr. Eric Corijn –hoogleraar stadsstudies aan de VUB– deelt zijn visie en gaat met ons in dialoog.

De intellectuele duizendpoot Corijn is emeritus, maar heeft een ontzettend drukke agenda. Zijn academisch curriculum is divers: hij is van huize uit marinebioloog, studeerde later filosofie en wetenschapsdynamica, en bekwaamde zich ook in het hoger kunstonderwijs. Hij volgde postgraduate studies in de futurologie en psychoanalyse. Zijn doctoraat situeert zich in de sociale wetenschappen en 'stedelijkheid' is zijn centraal onderzoeksobject geworden. Hij was ook directeur van het VUB-studiecentrum voor stedelijk onderzoek *Cosmopolis, City, Culture and Society*.

DONDERDAG 24 MEI 2018

ALS TOETJE IN POINCARÉ

Etienne Vermeersch

Toegang: € 7 per avond - € 15 voor de 3 avonden
Info en inschrijvingen: www.ccdeschakel.be en 056 62 13 40
Locatie: CC De Schakel, Schakelstraat 8, 8790 Waregem
Start: 20u

“Soumission”

– Michel Houellebecq.

The novelist Michel Houellebecq in 2010. Photo: Alessandro Albert

Op woensdag 7 januari 2015 werd de nieuwe roman van Houellebecq te koop aangeboden in de meeste boekhandels van Frankrijk. Sommige literaire journalisten die het boek al hadden ontvangen en gelezen verwachtten zich aan een media polemieks rond dit nieuw werk van ‘provocateur’ Houellebecq. De redactie van ‘Charlie Hebdo’ had beslist om er eens goed mee te lachen door een karikatuur van de schrijver (getekend door Luz) op hun frontpagina af te drukken. Die vroege ochtend hing het satirisch blad in alle krantenkiosken.

Enkele uren later stormden twee gemaskerde mannen de redactielokalen binnen. Ze vuurden met hun Kalasjnikov al roepend allahoe akbar.

De econoom Bernard Maris, de tekenaars Cabu, Charb, Honoré, Tignous en Wolinski, de psychanaliste Elsa Cayat en de corrector Mustapha Ourrad werden geëxecuteerd. Buiten de lokalen werden de brigadier Franck Brinsolaro, de verbindingsofficier Michel Renaud en de veiligheidsagent Frederic Boisseau doodgeschoten. In de straat voor de lokalen werd ook politieagent Ahmed Merabet laafhartig vermoord. De haatdragende gebroeders Chériff en Saïd Kouachi hadden, in naam van hun god, wrak genomen voor de beledigingen aan het adres van de profeet. Volgens hun jihadistische waanzin zitten ze nu als martelaars gezuiverd van al hun zonden in het paradijs met 52 (of is het 72?) maagden. Kan het nog gekker? Het lijkt wel en zeer slechte horrorfilm.

Geen enkele krant sprak van het nieuwe boek van Houellebecq er was sensationeler nieuws om bladzijden mee te vullen. In het land van Rabelais, Molière en Voltaire was het fundamenteel recht op vrije mening door geïndoctrineerde religieuze fanatici aangevallen met oorlogswapens. De voorspelde polemieks omtrent “Soumission” ging niet door.

Men herinnert zich dat in “Plateforme”, een roman uit 2001, met als thema sekstoerisme, het spook van het internationaal islamitisch terrorisme werd aangekondigd en, twee weken na de uitgave van het boek, de aanslagen van nine-eleven in New York plaats vonden. Sommige vroegen zich af of Michel Houellebecq voorspellende intuïties had. Hij ontkent over profetische gaven te beschikken en verklaart daarover in een interview: “Als ik mijn boeken beschouw, zou ik zeggen dat ik vaststellingen doe en daarna projecties die geen profetieën zijn. Het is nogal moeilijk uit te leggen, de projectie in de sciencefiction. Laat ons een typisch geval nemen: toen Orwell “1984” in het Engeland van 1948 schreef, zegt hij absoluut niet wat er zal gebeuren. Hij wil de angst uitdrukken die het onderbewustzijn van de Britten uit zijn tijd hanteert, namelijk wij zullen allen gesocialiseerd en gecontroleerd worden.”

“Soumission” is een soort fabel (of politieke fictie). De schrijver beeldt zich de islamisering van Frankrijk in nadat Mohamed Ben Abbes, een gediplomeerde van de ENA (een Franse eliteschool waar zeer veel presidenten en politici

werden gevormd), de presidentsverkiezingen van 2022 wint. Zijn partij 'Moslim Broederschap' werd in de tweede ronde gesteund door de democratische partijen om Marine Le Pen te counteren. Frankrijk wordt op een zachte democratische wijze een moslimland. Het boek beschrijft een nihilistisch Frankrijk die historisch vermoeid is en zich bekeert tot een soort sharia-soft die de traditionele waarden herstelt. Het is natuurlijk een ironisch boek en geen profetie. Als getalenteerde schrijver is Houellebecq iemand die vindt dat literatuur geen antwoorden moet bieden maar de vragen van haar tijd moet formuleren. Het is geen islamofobe roman, het handelt over de christelijke Middeleeuwen, de religieuze zoektocht van de XIX-eeuwse decadente schrijver Karl Huysmans, eenzaamheid, liefde, supermarkten, het moderne leven, de islam en nog veel meer. Er is ook geen tekort aan humor. De voornamelijke vraag die de roman stelt is: "Is een samenleving zonder een gemeenschappelijke vorm van geloof of religiositeit niet gedoemd is tot ondergang."

Zoals voor hem Balzac, begin XIX-eeuw de verandering van zijn wereld door het opkomende kapitalisme vaststelt, beschrijft Michel Houellebecq, roman na roman, het postmoderne Frankrijk en de impact van de mondialisatie. Maar hij is vooral een geniale schrijver en nooit saai. Het lezen van het even welk boek van hem doet lachen, ergeren, blozen, flippen, ontroeren, ... maar vooral denken.

Het werk van Michel Houellebecq is door Martin de Haan vertaald in het Nederlands.

I.H. 26-05-2017

ONDERWORPEN OP DE PLANKEN

NTG bracht vorig seizoen "Platform" en "Onderworpen" van Houellebecq in een bewerking van Johan Simons en Chokri Ben Chikha. In deze voorstelling naar de gelijknamige roman van Houellebecq dreigt de neoliberale wereld zoals wij die vandaag kennen onder de druk van de islam te bezwijken. Voor beide voorstellingen werkt NTGent samen met Action Zoo Humain van Chokri Ben Chikha, een collectief dat de superdiversiteit en de beeldvorming van etnische minderheden in de westerse wereld onderzoekt.

Het toneelstuk toont aan dat je de romans van Houellebecq op zeer verschillende manieren kunt lezen en interpreteren: is het een boeiend liefdesverhaal, de universele twijfel van een atheïst die zich graag bekeert of het falen van de intellectuelen?

Het leert ons in ieder geval dat kritisch lezen en luisteren belangrijk blijft.

OPENDEURWEEKEND VRIJZINNIGE ONTMOETINGSCENTRA IN DE PROVINCIE

Tijdens het weekend van vrijdag 15, 16 en 17 december houden 9 vrijzinnige ontmoetingscentra in West-Vlaanderen een opendeurweekend met allerhande activiteiten. Dat zijn de centra in Blankenberge, Koksijde, Oostende, Bredene, Kortrijk, Menen, Harelbeke en Waregem. Door de handen in elkaar te slaan wensen zij hun werking in te kijker te zetten en het vrijzinnig humanisme meer bekend te maken.

De periode van het opendeurweekend is niet toevallig gekozen. In midwinter, op 21 december, valt de kortste dag van het jaar en keert het licht terug. Dit wordt de winterzonnwende genoemd. Onze Keltische en Germaanse voorouders vierden de terugkeer van het licht op de kortste dag met het

winterzonnewendefeest, het 'joelfeest'. Vrijzinnig humanisten hebben de traditie om deze viering verder te zetten. Ze betitelden ook 21 juni -wanneer de zomerzonnewende valt, de langste dag van het jaar- als de internationale dag van het humanisme. Deze 'dagen van het licht' staan symbool voor het optimisme dat het vrijzinnig humanisme kenmerkt: het geloof in de mogelijkheden van de mens om zelf zin te geven aan zijn leven. We wachten immers niet op een invulling van elders voor ons bestaan. Ook zo kunnen we gelukkig zijn. Vrijzinnig humanisten willen verder het licht van de rede laten schijnen. Een fakkelsymbool dat staat voor het licht, de verlichting en de rede is het kenmerk van de internationale vrijzinnige levensovertuiging.

JOELFEEST

ZONDAG 17 DECEMBER 2017

Ons derde joelfeest vindt plaats op 17 december. Het moment van onze werkingen om afscheid te nemen van 2016 en te klinken op het nieuwe jaar 2017.

Met een leuk concept ontvangen we jullie graag om samen met ons aan verschillende standjes een hapje en een drankje te nuttigen en elkaar ongedwongen te ontmoeten.

16u tot 19u- voor inschrijving bel vóór 10 december naar 0497 263 269 – inkom gratis – VC De Bezatse in samenwerking met HVV

JEAN JACQUES DE GUCHT

DONDERDAG 19 OKTOBER 2017

Voordracht

Jean Jacques De Gucht (open VLD) is vooral gekend omwille van zijn wetgevende initiatieven rond ethische thema's. In binnen- en buitenland verwierf hij bekendheid omwille van zijn inzet voor de uitbreiding van de euthanasiewetgeving.

In zijn pleidooi voor het inherent recht op zelfbeschikking van het individu ijvert De Gucht enerzijds voor meer aandacht voor palliatieve zorgen en anderzijds om een aanpassing in de euthanasiewetgeving. Dit heeft zich onder andere vertaald in verschillende voorstellen om de bestaande euthanasiewetgeving aan te passen.

19u30 - leden: gratis, niet leden: 2€

ORGANISATIE**TIJDSTIP****NOVEMBER**

D0 02/11/2017 OM 19.30 U
 ZO 05/11/2017 OM 10.45 U
 DI 07/11/2017 OM 14.30 U
 WO 08/11/2017 OM 19.30
 VR 10/11/2017 OM 19.00 U
 VR 10/11/2017
 ZA 11/11/2017 OM 14.30 U
 DI 14/11/2017 OM 19.30 U
 D0 16/11/2017 OM 19.30 U
 VR 17/11/2017 OM 20.00 U
 ZA 18/11/2017
 ZO 19/11/2017 OM 10.30 U
 ZO 19/11/2017 OM 13.00 U
 ZO 19/11/2017 OM 11.00 U
 ZO 19/11/2017 OM 14.00 U
 WO 22/11/2017 OM 17.00 U
 VR 24/11/2017 OM 20.00 U
 VR 24/11/2017 OM 19.00 U
 ZO 26/11/2017 OM 11.00 U
 ZO 26/11/2017 OM 14.00 U
 ZO 26/11/2017 OM 19.00 U
 DI 28/11/2017 OM 19.45 U
 WO 29/11/2017 OM 20.00 U

HV KORTLIJK
 KK DE GEUS
 UPV, MOZAÏEK, VORMING+
 MOZAÏEK, VORMING+
 ANTIPODE
 DE GEUS
 POINCARÉ
 MOZAÏEK, VORMING+
 DE BEZATSE
 AVF WAREGEM
 MOZAÏEK
 POINCARÉ
 POLYFINARIO
 DE BEZATSE
 DE BEZATSE
 UPV WAREGEM, HUISVANDEMEENS
 JUMP
 LEIF WEST-VLAANDEREN
 DE BEZATSE
 POINCARÉ
 MOZAÏEK
 MOZAÏEK – HOWEST – VORMING+
 POINCARÉ, UPV WAREGEM

ACTIVITEIT

“Samenspraak”: een filosofische babbel over de dingen des levens.
 Opening Tentoonstelling: Annie Vanhoutte met aquarellen
 Dinsdagnamiddaglesing: “Religie is springlevend, maar waarom?” , Dennis Vanden Auweele, KU Leuven.
 Vrijspreek: ‘Artificiële Intelligentie’, een bedreiging voor de mensheid? 2/3: Wie zit er aan het stuur? Gast: Jochanan Eynikel
 Reiscafé= Cuba door Andy Wouters
 Geuskeskwis
 11 novemberwandeling in Moen - Orvreytwandeling
 Vrijspreek: ‘Artificiële Intelligentie’, een bedreiging voor de mensheid? 3/3. Bezoek tentoonstelling ‘Hello Robot’ in Designmuseum Gent
 Theatervoorstelling: “Nacht, moeder”, met Marleen Merckx en Leen Dendievel
 ‘Free Software’ met Bernard Decock
 Meaning Fuul: comedy met Peter Decroubele, David Galle, Ygor ...
 Crea met Corry: wenskaarten 2018 - Kleuren
 Apres-Zeetje
 Wintercafé in de Bezatse
 Tentoonstelling Dirk Droogenbroodt en Marianne Verhaeghe. Tot 10/12/2017.
 Info over levenseinde met Jacinta De Roeck
 Tyson Peeters mentalist-show
 “Tafelen voor LEIF”, benefietdiner. Insch: tafelenvoorleif@gmail.com info: www.levenshuis.be/leif
 Wintercafé in de Bezatse
 “Stammen we af van Adam of Eva?” met Wim
 Jazz-avond met de Superior Dance Band
 Wetenschapscafé: Landbouw
 Brecht Decoene over Darwin en Liefde

DECEMBER

VR 01/12/2017
 ZA 02/12/2017
 ZA 02/12/2017 OM 14.00 U
 ZO 03/12/2017 OM 10.45 U
 ZO 03/12/2017 OM 11.00 U
 D0 07/12/2017 OM 19.30 U
 VR 08/12/2017 OM 19.00 U
 ZO 10/12/2017 OM 11.00 U
 ZO 10/12/2017 OM 11.00 U
 ZO 10/12/2017 OM 14.00 U
 DI 12/12/2017 OM 14.30 U
 WO 13/12/2017 OM 13.00 U

ANTIPODE
 POLYFINARIO
 POINCARÉ
 KK DE GEUS
 DE BEZATSE
 HV KORTLIJK
 DE GEUS
 HV KORTLIJK
 DE BEZATSE
 POINCARÉ
 UPV, MOZAÏEK, VORMING+
 OVM KORTLIJK

Reiscafé: Pecha Kucha
 De grote Polyquiz
 Chocolate-kaarting met tombola en waardevolle prijzen
 Opening Tentoonstelling: Dominique Demeulemeester met schilderijen
 Wintercafé in de Bezatse
 “Samenspraak”: een filosofische babbel over de dingen des levens.
 Reiscafé: ‘reizen dichtbij’ met Frank Mulleman
 “En de 7e dag is er het Woord”: Poëzie met Tom Veys
 Wintercafé in de Bezatse
 Repaircafé en geefplein van AVF en Curieus
 Dinsdagnamiddaglesing: “De Staat van het Gezin” met Simon Ghiotto; Itinera Instituut
 Winterfeest voor de kleintjes

PLAATS

MOZAÏEK
 DE GEUS
 MOZAÏEK
 VORMING+
 MOZAÏEK
 DE GEUS
 STATION MOEN
 DESIGN MUSEUM GENT
 CC DE STEIGER
 POINCARÉ
 MOZAÏEK
 POINCARÉ
 MOZAÏEK
 DE BEZATSE
 DE BEZATSE
 POINCARÉ
 POINCARÉ
 ZEDELGEM
 DE BEZATSE
 MOZAÏEK
 MOZAÏEK
 POINCARÉ
 MOZAÏEK
 MOZAÏEK
 POINCARÉ
 DE GEUS
 DE BEZATSE
 MOZAÏEK
 DE GEUS
 MOZAÏEK
 DE BEZATSE
 POINCARÉ
 MOZAÏEK
 MOZAÏEK

Activiteitenkalender

Wat had je gedacht?

Newspeak en kromtaal

In zijn onvolprezen, roman “1984” laat George Orwell ons kennismaken met het Newspeak¹, een door de dictatoriale overheid opgelegde taal, waaruit ongewenste woorden zijn verwijderd en de resterende woorden van hun oorspronkelijke betekenis zijn ontdaan tot ze net het tegengestelde kunnen betekenen van wat wij eronder verstaan. Op die manier hebben de mensen zelfs geen woorden meer om nuances aan te geven of om negatieve gevoelens te uiten. Het boek was bedoeld als kritiek op de totalitaire communistische regimes en niet op de gezwollen taal die door fascistische regimes werd gehanteerd, wat mij als een zwakte voorkomt, maar het is nog steeds actueel als we denken aan wat er in bijvoorbeeld Turkije, Rusland en niet te vergeten Noord-Korea aan woordgebruik en aan autocratische praktijken wordt aangewend.

Dergelijk verarmd en vervormd taalgebruik wijst op verarmd en vervormd denken, zoals Nicolas Boileau al liet opmerken, zij het vanuit het tegendeel: “*Ce qui se conçoit bien, s'énonce clairement, et les mots pour le dire arrivent aisément*”². Dat zou ons ertoe moeten aanzetten om ook in discussies eerst goed na te denken voor we iets poneren, zodat we het meteen goed en helder kunnen verwoorden. In de praktijk blijkt niets minder waar te zijn. Kromtaal en verhullend taalgebruik zijn schering en inslag. Als Donald Trump en zijn handlangers termen als

alternative truth en *fake news*³ gebruiken, creëren ze gewenste woorden die de werkelijkheid verhullen: alternatieve waarheid zijn gewoon “leugens” en vals nieuws is gewoon nieuws dat deze heren niet welgevallig is.

Maar kromtaal en verhullend taalgebruik beperken zich niet tot de politiek. In een persmededeling over een nieuwe gepersonaliseerde reclamevorm, die onder meer op het Googlegedrag van klanten gebaseerd is, hoorde ik met stijgende verbazing dat dit de informatie aan de klant “verrijkt” en dat dit de klant bovendien “blij maakt”. Terwijl het eigenlijk een schending van de privacy is en ik ook niemand ken die blij wordt omdat hem een popupvenster wordt toegestuurd over tandpasta omdat hij ooit in de Wikipedia de samenstelling van tandglazuur heeft opgezocht. Zoals ik ook niemand ken die uit volle borst begint te zingen omdat de bediende in zijn bankkantoor hem met de voornaam aanspreekt. Woorden als “blij zijn” en “geluk” worden hier deerlijk gebanaliseerd en verliezen hun waardevolle betekenis.

Ambtelijke taal staat erom bekend dat ze, misschien onbedoeld, niet door duidelijkheid uitmunt. Initiatieven om dit te verbeteren zijn dan ook toe te juichen, zoals de actie “Heerlijk helder” van de VRT-radio. Maar in de media wordt anderzijds

WOORDEN

ook flink verhuld. Stelselmatig vermeldt men dat een bedrijf aan herstructurering doet, terwijl het louter om een minder of meer ingrijpende ontslagronde gaat, die ontslagen worden als een jammerlijk neveneffect van een herstructurering aangeduid en het werkelijke doel is vaak winstmaximalisatie door personeel te ontslaan. Als men vermeldt dat de politie iemand heeft geneutraliseerd, kan je er donder op zeggen dat ze hem hebben doodgeschoten. Dan heb je ook nog het politiek correcte taalgebruik van journalisten. Ze vermijden bijvoorbeeld om te vermelden dat een overvaller van Arabische afkomst is, uit vrees om van racist te worden verdacht, een fijn trucje hierbij is te vermelden dat het om en Belg uit Molenbeek of Borgerhout gaat - over een blanke dader zal je die kwalificatie zelden horen.

Maar ook in de sociaal-culturele wereld is vervormd of verhullend taalgebruik nooit ver weg en daar speelt natuurlijk de zorg voor politieke correctheid een belangrijke rol. De vrijzinnige wereld is daar ook niet vrij van.

Angstvuldig wordt vermeden om verschillen tussen mannen en vrouwen aan te geven, ook als ze de ogen uitsteken, zoals bij het trainen van speciale interventie- en infiltratieteams van de politie, daarover hoorde ik een welzijnswerkster onlangs verklaren dat vrouwen evenveel recht hebben om daar deel van uit te maken als mannen, ze had het over discriminatie en seksisme; een woordvoerder van de politie gaf rustig aan dat voor sommige opdrachten de meerderheid van de vrouwen niet voldoende fysieke kracht hebben en in andere gevallen het risico op verkrachting veel groter is bij vrouwen dan bij mannen, vrouwen worden bij de selectie niet principieel uitgesloten maar de risico's worden zo objectief mogelijk afgewogen. De welzijnswerkster bleef bij haar stelling. Einde debat. Ik weet hoe het er in de praktijk aan toegaat, maar de argumenten van de politieman leken me wel hout te snijden en die van zijn opponente leken me meer ideologisch dan correct. Die houding tegenover de man-vrouwverhoudingen vind je ook terug in de puur artistieke sfeer: Jean Ferrat vindt dat "la femme est l'avenir de l'homme", menig ongelukkig gescheiden man zal het daarmee niet eens zijn en als Stoomboot beweert dat vrouwen bouwen en mannen afbreken bewijst dat alleen maar dat hij waarschijnlijk nooit te maken heeft gehad met zoiets

als een dactylopool in een bedrijf of een lopende band in een inpakafdeling van zeg maar een ijsroomfabriek, de gevechten daar, verbaal of fysiek zijn niet van de poes (pun intended). Ik denk dat vrouwen, net als mannen, feilbare mensen zijn. Al vrees ik dat deze opmerking me voor altijd uit de orde van de nieuwe mannen zal verstoten.

Een typisch voorbeeld van steeds verhullender taalgebruik in deze sector is de naam die men geeft aan mensen aan wie iets ernstigs mankeert, kortom gehandicapten, zal ik maar zeggen, zo heetten ze vroeger en dat zijn ze nu nog, ik ben er zelf één. Jaren geleden werden ze plots mindervaliden, na enkele jaren moest je ze andersvaliden noemen en sedert enkele jaren zijn het mensen met een beperking. Al deze naamsveranderingen beletten niet dat een geamputeerde zijn been kwijt is, de blinde of slechthziende niet of nauwelijks ziet, een eenzijdig verlamde zich slecht kan bewegen of een dove niet kan horen. Verhullend taalgebruik zal die arm, dat been, dat oog of die spieren niet herstellen. Het dient de waarheid niet en lijkt me dan ook misleidend.

Voor verdrukten opkomen is een nobel doel, maar mag er naar mijn mening niet toe leiden dat je wreedheden van Palestijnse zijde klakkeloos negeert of van alle daklozen onschuldige slachtoffers maakt die nooit iets crimineels uithalen. Sommige activisten, waarvoor ik meeste sympathie heb, gebruiken systematisch het woord "werkers", een verhullend woord voor "werknemers" en ook een vervormend woordgebruik, want het geeft de indruk dat wie niet door dienstverhouding verbonden is, niet werkt. Dat is een vreemde gedachte, die als je alleen maar aan bakkers en restauranthouders denkt, nog vreemder schijn te zijn.

Natuurlijk kunnen meningen hierover verschillen. Als die verschillen maar goed doordacht en helder uitgedrukt worden.

¹ In sommige Nederlandse vertalingen "Nieuwspraak" genoemd

² Wat je duidelijk voor de geest staat, kan je ook helder formuleren en de juiste woorden komen dan vanzelf

³ Alternatieve waarheid - onecht nieuws

NACHT, MOEDER

DONDERDAG 16 NOVEMBER 2017

Toneel

Het zal je maar gebeuren: je dochter loopt de woonkamer in en vertelt je dat ze niet meer wil verder leven. Hoe zou je reageren? Een moeder zal er alles aan moeten doen om haar dochter ervan te overtuigen zichzelf niet van het leven te beroven.

Het wordt een aangrijpende confrontatie waarin onuitgesproken gevoelens en herinneringen aan gebeurtenissen uit het verleden, de toekomst lijken te hebben bepaald.

Met 'Night, Mother' oogstte de Amerikaanse schrijfster Marsha Norman een groot aantal prijzen, waaronder de prestigieuze Pulitzer Prize.

Vlaanderen heeft een van de hoogste zelfmoordcijfers van Europa. De oorzaak daarvan is niet helemaal duidelijk. Maar de cijfers bewijzen wel dat veel landgenoten, ook jongeren, geen uitweg meer zien voor hun problemen.

Deuren: 19u30 – aanvang: 20u – CC de Steiger – leden: 5€, niet leden: 8€ inschrijving (vóór 10 november) bel naar Ruben 0476 71 36 27 – daarna bedrag overschrijven op rekeningnummer BE46 000 3260303 36 vermeld naam + Nacht moeder- Inschrijving pas geldig na telefonische bevestiging.

WINTERCAFÉ

VANAF ZONDAG 19 NOVEMBER 2017

Vanaf zondag 19 november opent VC De Bezatse haar wintercafé. Naast de dranken die gewoonlijk genuttigd worden, schenken we aandacht aan meer speciale dranken. Aperitieven en cocktails staan centraal. Zo kan er naast een gezellige babbel ook iets nieuws ontdekt worden.

We heten jullie van harte welkom voor een drankje met een aperitiefhapje, maar vooral voor een leuke babbel vanaf 11.00 uur.

Vanaf 11u tot 13u – zondag 19 november tot zondag 10 december

HALLOWEEN MET FAKKELTOCHT

MAANDAG 31 OKTOBER 2017

Halloween is vandaag vooral gekend door zijn tricks or treats en pompoenen. Kinderen genieten er met volle teugen van!

De Bezatse organiseert daarom een speel-en doenamiddag voor kinderen van 5 tot 10 jaar met kinderanimatie en een fakkeltocht met griezelverhaal. De fakkeltocht start om 17u30 waar ook (groot)ouders welkom zijn. Daarna bekomen we nog in het lokaal even met een hapje en een drankje. De kinderen mogen zich zeker verkleden! Grime wordt door de organisatie voorzien!

14u30 – inschrijven: bellen vóór 26 oktober 0496/22.61.98 (Els)- inkom gratis- HWV in samenwerking met VC De Bezatse

OVER DE FABELS VAN HET POPULISME.

VAN ERNSTIGE PERS VERWACHT JE ERNSTIGE ARTIKELS.

De Franse verkiezingen zijn nu al maanden voorbij. Ik had het geluk mijn jaarlijks buitenlands verlov gepland te hebben voor mei/juni 2017 rond Marseille. Wist ik toen veel dat het zwaartepunt van de Franse wetgevende verkiezingen (11-18 juni) zich daar zou afspelen. De regio Marseille is de regio waar de arbeiders en de vakbonden zich op de meest resolute en de meest massale manier met stakingen en betogingen in 2016 uitgesproken hebben tegen de plannen van de socialistische president Hollande en zijn regering. Met name tegen de hervorming van het arbeidscontract en het arbeidsrecht, de wet Macron, later de wet Khomri genoemd. Het was ook in de regio Marseille dat 75 werkers het opnamen tegen de reus Unilever om de door Unilever veroordeelde Fralib-afdeling te redden, met een bezetting van bijna vier jaar. Uiteindelijk konden ze het bedrijf met

alle machines en beschikbare grondstoffen van Unilever afpakken, en startten met een eigen productie van gezonde bio-thee en tisanes, kruidenaftreksels. Nu al ruim 1 jaar produceren ze in eigen beheer, niet meer onder de naam Lipton, maar onder die van 1336, het aantal dagen dat ze die bezetting volhielden. Het was dan ook in die streek en in die stad dat Mélenchon de handschoen oppakte tegen de gevestigde machten... en met meer dan 70 % de uitdaging won. Ik had het niet zo gepland, maar toen ik er was kon ik niet anders dan dat allemaal eens van dichtbij te gaan bekijken, kranten erover te lezen, meetings te gaan volgen, en met mensen erover te gaan discussiëren...

Wat algemeen was, was het respect voor de intussen 66-jarige Jean-Luc Mélenchon: tenminste durft hij de confronta-

tie aangaan tegen de heersende rechtse krachten Les Republicains van de agglomeratie Marseille, traditioneel een rechts bolwerk, en de dreigende extreem-rechtse krachten FN. Met als grootste oppositie de PS, ook al zo rechts als het maar kan. En dat in het hart van Marseille, kiesdistrict Bouches du Rhône 4, dat komt overeen met enkele bestuurlijke arrondissementen (60.000 kiesgerechtigden) van het centrum van de oude stad. Dat aandurven was al de helft van de overwinning. En dat straalde uit naar de verre omgeving, tot geheel het departement Bouches du Rhône, en zelfs verder...

We maakten het mee dat we op het terrasje zaten van een berbers restaurantje "Le Bracelet d'Argent" nauwelijks 150 meter van de oude haven van Marseille. Patrick Mennucci, de tot dan onbetwiste

PS-deputé van Marseille-centrum, kwam voorbij. Met een (zwarte) lijfwacht, met een paar medewerkers die mensen aanspraken en een troep van een 20-tal jobstudenten met T-shirts van de kandidaat, die foto's deelden van de kandidaat toen ze op drukke plaatsen kwamen. Naast het restaurantje een winkeltje waar zeep van Marseille verkocht werd, uitgebaat door een Afrikaanse vrouw. Juist voor ons restaurant stak hij met geheel zijn aanhang de straat over naar een kapperszaak aan de overkant. Handje geven, selfie, woordje van de kandidaat, ge kunt op mij rekenen... Daarna negeerde hij straal ons restaurant -zag hij op aangezicht dat mijn vrouw en ik niet-Frans waren misschien?- én de zeepverkoopster, en ging direct twee huizen verder, naar een groentewinkel waar in tegenstelling tot ons restaurant op dat moment helemaal geen klanten waren, maar wél een Franse uitbater ... Nochtans was ik vastbesloten aan meneer Mennucci te vragen waarom hij -of beter zijn medewerkers- op de officiële borden andere partijen, waaronder Mélenchon, overplakt had. Dat was dus mijn kennismaking met diegene die door Mélenchon uitgedaagd was...Zegezeaker, hautain...

Geschiedenis-vervalsing: MELENCHON de populist

Het boekje "l'avenir en commun" van de filosoof en linkse socialist Mélenchon was te vinden in alle goede boekwinkels, in dat boekje geheel het fundamenteel programma van zijn beweging "la France insoumise", het niet onderworpen Frankrijk. Natuurlijk werd er ook in Frankrijk wel afgegeven op het populisme van vriend Mélenchon, maar HEEL VEEL MINDER DAN HIER in ons Belgenland. Wie las in België zijn programma? Niemand toch, dus kan men ervan uitgaan dat niemand HIER zal protesteren tegen een vervalsing meer of min.

In zowat gans de weldenkende pers omschreven als **een populist**. Een populist? Wat is dat? Waaraan kan men dat herkennen? En wat is er slecht aan? Ik weet het van langs om minder.

Laat ons teruggaan naar het essentiële: Mélenchon verwerpt de besparingspolitiek van de Franse én van de Europese politieke "volksvertegenwoordigers". Samen met vele anderen, zelfs zeer bekende eco-

nomen argumenteert hij dat het besparen bij de bevolking (=verarmen van de bevolking, =verschuiven van geld van de armen en van de werkers naar de rijken,) de economie steeds meer in de put trekt. Is dat populisme? Dan zijn zowel in Frankrijk als in quasi geheel Europa de grote meerderheid van de mensen populist. Betogingen, opiniepeilingen, verkiezingen, lezersbrieven: op allerlei manieren hebben de mensen van alle Europese landen, én van gans de kapitalistische wereld, uitgedrukt dat ze genoeg hebben van die politiek: men kan de crisis niet oplossing door de bevolking steeds meer te doen betalen voor de verrijking van het handjevol superrijken. Dat kan eigenlijk de zaak niet zijn, populisme moet dus over iets anders gaan....

Ja maar, Mélenchon is voor een op zichzelf afgesloten, geïsoleerd Frankrijk, en dat is toch niet meer redelijk in de tijden van globalisering, dat is een illusie en dus bedriegerij. En hier begint de misleiding: de ideeën van Mélenchon worden niet gelezen, of verkeerd geciteerd.

Laat ons het hoofdstuk uit zijn programma nemen dat noemt: het Frans onafhankelijkheids-streven. Het uitgangspunt van Mélenchon is het volgende: "het is de enorme massa van dollars – door geen enkele materiële waarde gedekt - die door de USA in de internationale economie gepompt werd, die de oorzaak was van de crisis van het financieel systeem. De Verenigde Staten geraken hun schuldpapieren nu aan de straatstenen niet meer kwijt, niemand wil die nog kopen. Dus zouden de VSA moeten terugbetalen én produceren voor de uitvoer. En dat willen ze kost wat kost vermijden. Sedert de lente 2011 al is bijna de helft van de militaire uitgaven betaald door leningen. De rest van de wereld kan/wil niet meer betalen om de levensstandaard van de (het rijk deel van de) Amerikanen en de winst van de Amerikaanse bedrijven hoog te houden. Het is dus de Amerikaanse Centrale Bank die de schuldpapieren moet opkopen. De geldpers draait zot. En dus drijven de bedrijven de militaire uitgaven op, de staat betaalt die toch terug... De helft van de militaire uitgaven op wereldvlak wordt door de USA besteld en betaald...We moeten niet langer de slippendrager zijn van de groothedswaanbeelden van de USA of van hun militaire werktuig: de NATO," zegt Mélenchon. Hij komt op voor Frankrijk als

universele staat, niet blank, niet katholiek, niet etnisch, "in een geordende wereld onder de vlag van de UNO." Dat is verre van een geïsoleerd land... Ge kunt dat nu juist vinden of niet, maar is dat nu populisme? Ik denk het niet.

En dan is er de kwestie van de Europese Unie...

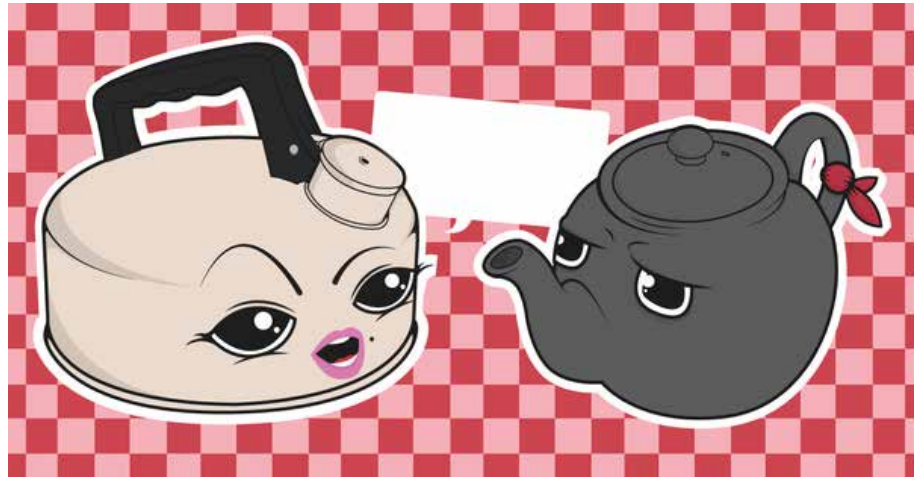
Mélenchon pleit in zijn programma en in zijn toespraken voor het HERONDERHANDELEN van een deel van de Europese verdragen, in verschillende fasen en volgens verschillende scenario's, en hij noemt ze één voor één op: "het verdrag dat het detacheren van vreemde arbeiders naar Frankrijk mogelijk maakt, bedoeld wordt de Polen en andere Oost-blokkers die hier komen werken aan de loon- en arbeidsvoorwaarden van hun eigen land; verder; de verdragen die de liberalisering en de privatisering van openbare diensten opdringen; de verdragen die fiscale ont-snappingsmogelijkheden voor de rijken mogelijk maken, en de speculatieve aanvallen tegen Frankrijk; en dan zijn er ook het stabiliteitspact en de akkoorden die budgettaire regels opleggen... Al die akkoorden moeten onmiddellijk heronderhandeld worden..." Herlees dit lijstje, beste lezer, en zeg nu zelf, wie wil DIE verdragen NIET heronderhandelen? "Als wij de verkiezingen winnen, en als Europa dit niet toelaat, tja, dan kunnen wij ons programma niet uitvoeren, en dan zal er moeten gekozen worden." Met ons programma bedoelt hij: de ecologische planning, de relance, het herstel van de sociale staat, werkgelegenheid, fiscale hervorming voor de werkers en de armen, openbare bedrijven..." Na tot het uiterste geprobeerd te hebben om die onderhandelingen met succes te bekronen. Door het volk, door middel van een referendum. En dit op een geleidelijke wijze. En met voorstellen tot andere vormen van samenwerking met de staten die dat zouden willen." En dat zegt en schrijft hij er telkens bij.

Dat staat allemaal zwart op wit in het partijprogramma van Mélenchon, l'avenir en commun. En dat werd gezegd en herhaald bij zijn talrijke toespraken.

Waar zit hierin het populisme? Ik weet wel dat geheel de Franse burgerij en de gehele Franse politieke wereld alle redenen hadden om Mélenchon in een slecht daglicht te stellen,

hij was de spreekbuis van een groot deel van werkers en van de linkse en de democratische intellectuelen. En in die hoedanigheid de grootste concurrent van burgerlijk pro-kapitalistisch links, en uiteraard ook van rechts, a fortiori van extreem-rechts. Maar wat verhindert de Belgische pers om die beschuldigingen toch enkele minuten te verifiëren. Of is er niemand in de zaal die Frans begrijpt?

HET GEBEURDE ONDER ONZE OGEN,
EN WE DEDEN ALSOF WE HET ZAGEN
...

Kan je over populisme schrijven zonder in het populisme te vervallen, Gaby ?

Het is terecht dat de term populisme in de pers te pas en te onpas wordt gebruikt. Het is een argument geworden in discussies. Iemand een populist noemen is die persoon zonder verdere argumentatie in een hoekje drummen en hem of haar een etiket op kleven zonder verder te moeten argumenteren. Mélenchon is ongetwijfeld door de Belgische pers geframed en de argumenten waarmee hij zijn programma stoffeert zijn zonder veel nuance van commentaar voorzien. Zo overkwam het ook Elio Di Rupo die in de gerenommeerde krant "de Tijd" als populist werd afgeschilderd.

Het is u dan ook aan aangeraden, Gaby om in de warmte van uw betoog de valkuilen te vermijden om argumentatie te stofferen met populistische uitspraken. Je stelt dat Mélenchon de confrontatie durft aan te gaan tegen het rechtse establishment : "Dit is al de helft van de overwinning". Welke overwinning ? Macron heeft de verkiezing gewonnen, niet Mélenchon, hij haalde zelfs de laatste stemronde niet. Dat hij zich moedig heeft gedragen en het linkse kiezerspubliek een hart onder de riem heeft gestoken kan een deel van het betoog zijn, maar het is toch wat overdreven eenvoudig om hem de overwinning toe te kennen. Overdreven eenvoudig argumenteren is een kenmerk van populisme.

Een paar zinnen daarvoor haal je aan : De PS, ook al zo rechts als het maar

kan en zet de socialistische partij op die manier op één en de zelfde lijn als "Les republicains". Ik heb soms wel sympathie voor een emotievol betoog, maar dit slaat nergens op. Je kan voor of tegen de politiek van Hollande en de PS zijn , maar die in dezelfde zak steken als rechts en extreem rechts is een zo overdreven vergelijking en dus een populistisch argument. Overdreven vereenvoudiging is een kenmerk van populisme.

Een alinea later komt Patrick Menucci voorbij. Hij is vergezeld van een (zwarte) lijfwacht. Een tussen haakjes zwarte lijfwacht. Het is misschien wel van belang te vermelden dat een populaire politicus een lijfwacht aan zijn zijde heeft. We leven nu eenmaal in woelige tijden waarbij aanslagen dagelijkse realiteit worden. Is dat de reden waarom Menucci een lijfwacht nodig heeft ? Je vermeld het niet. Wat is de relevantie van zijn zwarte huidskleur ? De enige uitleg die de lezer krijgt is dat hij (zwart) is ; tussen haakjes. Een leesteken als populistisch argument; technisch knap bedacht. Wel populistisch.

Menucci steekt de straat over en negeert jullie, en ook de Berberse eigenaar van het restaurant waar klanten zitten en richt zich naar een groentewinkel, waar geen klanten zijn. De eigenaar van het restaurant is een buitenlander en wordt niet begroet. De eigenaar van de groentewinkel is een autochtone Fransman en wordt wel begroet. En dan drie puntjes.... Suggestie... Menucci groet ons, en de eigenaar niet omdat wij buitenlanders zijn. Suggestie dat het om een bewuste negatie gaat. Misschien wilde hij de groetenverkoper wel een hart onder de riem steken, zou

kunnen ,toch? Drie puntjes... ; leesteken als populistisch argument.

Een populist, wat is dat ? vraag je je af. Waaraan herkent men die ? Ondertussen weet je wel goed dat Mélenchon geen populist is, want je verdedigt hem met veel verve en dat schelwoord wil je hem niet toegedicht zien.

Uw slotzin : Het gebeurde onder onze ogen en we deden alsof we het zagen. Klopt die wel ? moet het niet zijn : We deden alsof we het niet zagen ? En klinkt die dan niet een beetje zoals " wir haben es nicht gewusst? Slogans gebruiken die refereren naar een verwerpelijk verleden, of toch die herinnering oproepen is ook een kenmerk van populisme.

In de laatste alinea vermeld je dat Mélenchon "de grootste concurrent is van burgerlijk, pro-kapitalistisch links en ook van rechts en a fortiori van extreem rechts." Iedereen is tegen jouw favoriet. Zonder nuances. Mag ik vermoeden dat de communistische krant l'Humanité en de linkse Libération toch een wat andere kijk op Mélenchon hebben dan pakweg Le Monde of Le Figaro. Heb je dit gecheckt voor onze lezers, Gaby? Of poneer je dit zomaar omdat het je goed uitkomt dat iedereen tegen Mélenchon is. Je zelf, of je favoriet tot het grootste slachtoffer maken is nu éénmaal een populistisch argument. Vraag het maar aan Bart De Wever ; hij kan dit goed.

Oei ! Ik wordt zelf populist.

Marc Boone

JAZZAVONDEN IN MOZAÏEK

Voor het kerstconcert op zondag 17 december wordt de Superior Dance Band versterkt door Norbert Detaeye!

Zanger en pianist Norbert Detaeye voorstellen hoeft niet echt omdat hij reeds enkele malen te gast was bij ons. Hij is een van de weinige mensen van buiten the USA die er in geslaagd zijn de muziek van de zuidelijke VS met zoveel charme en gevoel te brengen. Maar ook de Amerikaanse singer-songwriters zijn een inspiratiebron voor hem. Reeds vroeg in zijn carrière heeft Norbert gekozen voor solo-optredens. Het was niet eens een gok, omdat hij wist dat dit voor hem de beste manier was om zijn verhaal te vertellen. Norbert heeft in veel landen opgetreden en meerdere prijzen zijn hem te beurt gevallen. Maar voor de muzikanten van de SDB band en de trouwe bezoekers van de jazzavonden in VC Mozaïek is hij vooral een ware vriend...

- Zondag 26 november: gewoon Laatstezondagconcert
- Zondag 17 december: kerstconcert met Norbert Detaeye

Stip ook alvast de data voor het voorjaar 2018 aan:

- Zondag 28 januari
- Zondag 25 februari
- Donderdag 29 maart
- Zondag 29 april
- Zondag 27 mei
- Zondag 24 juni

Alle concerten starten om 19 uur [deuren open om 18:30 uur].
De Superior Dance Band speelt telkens 3 sets van 45 minuten.
De inkomprijs bedraagt € 5,00 (tenzij je lid bent van de Superior Jazz Club, dan is het gratis)

VRIJSPRAAK NAJAAR 2017

DOORBRAAK ARTIFICIËLE INTELLIGENTIE: REDDING OF ONDERGANG VAN DE MENSHEID?

“Een computer van Google, DeepMind's AlphaGo, is erin geslaagd om een professionele speler te verslaan met het uiterste complexe Chinese bordspel Go. Het aantal mogelijke configuraties op het bord overtreft zelfs het aantal atomen van het universum, zeggen de ontwikkelaars. De doorbraak zit hem in het feit dat de computer in staat was om zichzelf het spel aan te leren.” Etienne Vermeersch noemde de doorbraak van artificiële intelligentie (Trends/Knack, jan.2016) het belangrijkste nieuws van het jaar: “Vanaf nu hebben we een systeem dat fenomenaal moeilijke problemen kan oplossen. En de computer leert het zelf. De programmeur hoeft bijvoorbeeld niets over het klimaat of een besmettelijk virus te weten...”.

Hoogtijd dus om te onderzoeken wat artificiële intelligentie nu echt is maar ook wat het kan worden in de (nabije) toekomst. Die toekomst kan volgens sommige experts wel eens heel naar uitdraaien voor de mens. Als we bepaalde theorieën en wetenschappers als Stephen Hawking mogen geloven, stevenen we af op een heus rampscenario. Moeten we ons echt zorgen beginnen maken? Vermeersch geeft toe dat er gevaren verbonden zijn met artificiële intelligentie, maar volgens hem kan je dit met morele programmering ondervangen...

DEEL I:

AI IS GEEN SCIENCE FICTION

WOENSDAG 25 OKTOBER 2017

JOHAN LOECKX (RESEARCH & DEVELOPMENT MANAGER AI LAB VUB)

Tijdens de eerste avond verkennen wij het terrein.
Wat houdt Artificiële Intelligentie (AI) juist in? Wat moeten we

geloven van de vele dramatische nieuwsberichten die ons bereiken? In het eerste luik van de avond, kijken we naar zowel verleden als toekomst van AI.

Welke belangrijke momenten zijn er in haar geschiedenis geweest? Met welke uitdagingen worden onderzoekers momenteel geconfronteerd? Zijn de nieuwste ontwikkelingen werkelijk zo revolutionair of slechts een storm in een glas water? Wie profiteert echt van de technologie?

Naast een inleiding tot de onderliggende fundamentele concepten wordt extra aandacht besteed aan de intrinsieke multidisciplinaire aard van Artificiële Intelligentie.

Johan Loeckx is Research & development Manager AI lab (Vrije Universiteit Brussel). Hij zal zijn lezing illustreren met de vele toepassingen die AI momenteel kent in de domeinen van taal, educatie en marketing tot muziek.

DEEL II:

WIE ZIT ER AAN HET STUUR? DE ETHIEK VAN TECHNIEK.

WOENSDAG 8 NOVEMBER 2017 (19:30 – 21:30)

JOCHANAN EYNIKEL (BUSINESS-FILOSOF EN EXPERT MENSGERICHT ONDERNEMEN EN TOEKOMSTDENKEN BIJ DENKTANK/ KENNISBANK ETION | AUTEUR: ROBOT AAN HET STUUR)

Technologie is een motor van economische vooruitgang en maatschappelijke verandering. Innovaties creëren nieuwe markten, verbeteren productie en dienstverlening en maken het leven makkelijker. Maar technologie is niet neutraal. Technologie beïnvloedt ons gedrag, onze manier van denken en soms zelfs onze morele overtuigingen. Er schuilt ethiek achter techniek.

Met de doorbraak van intelligente technologie - slimme apparaten, kunstmatige intelligentie en geavanceerde robots - gaat technologie steeds zelfstandiger functioneren. Hoe zal artificiële intelligentie ons leven veranderen? Tot op welke hoogte laten we technologie ons sturen? Die vraag is letterlijk te nemen als we het over zelfrijdende auto's hebben. Hoe laten we technologie rekening houden met menselijke waarden? Meer dan ooit zullen we moeten vooruit denken over de morele kanten van technologische disruptie.

Jochanan Eynikel is businessfilosoof in de denktank van ondernemersforum ETION. Hij werkt er als onderzoeker,

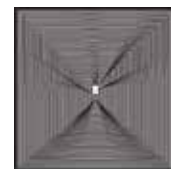
schrijver en spreker over thema's op het raakvlak van ethiek, economie en toekomstdenken. Begin 2017 verscheen zijn boek 'Robot aan het Stuur' (Lannoo Campus). In dit boek bekijkt hij de nieuwste technologische ontwikkelingen door een morele bril en reikt hij bouwstenen aan voor waardengedreven innovatie. Van opleiding is hij master in de Wijsbegeerte en de audiovisuele journalistiek. Na zijn studies was hij o.m. 5 jaar actief als directeur van het SPES-forum.

Prijs per lezing: € 10,00.

De lezingen gaan door in Vormingplus, Wandelweg 11, KORTRIJK.

Meer info en inschrijven: www.vormingplusmzw.be | 056-260600

HELLO, ROBOT. DESIGN TUSSEN MENS EN MACHINE.

GELEID BEZOEK TENTOONSTELLING

DINSDAG 14 NOVEMBER 2017

In aansluiting op de Vrij-Spraak-reeks over 'Artificial Intelligence' bezoeken we de tentoonstelling 'Hello, Robot' in het Designmuseum Gent. De tentoonstelling focust op de impact van robotica in ons dagelijks leven en toont daar een aantal verrassende voorbeelden van.

Of het nu als personage in een film, als knuffel voor ouderen of als militaire drone is, iedereen heeft wel eens een robot gezien. De smartphone heeft ons dagelijks leven nu al definitief veranderd. Ook veel andere machines worden steeds slimmer en autonomer. Van science fiction tot alledaagse werkelijkheid: robots hebben een plaats in ons leven gevonden.

Met een uiterst brede waaier aan objecten die gaan van popcultuur, commerciële wearables, designprototypes, interactieve installaties, videoreportages en industriële robots onderzoekt 'Hello, Robot.' onze relatie tot technologie. Een relatie die vaak ambivalent is en waarin design een rol als bemiddelaar speelt. Dit bezoek is ook toegankelijk voor wie de Vrijspraak-lezingen niet volgde!

Prijs: € 15,00 (ingang en gidsbeurt inbegrepen)

Afspraak aan de ingang van het designmuseum om 14:15

Geleid bezoek van 14:30 tot 16:00.

Het museum is beperkt toegankelijk voor rolstoelgebruikers.

Design museum Gent beschikt niet over een lift, de verdiepingen zijn enkel via trap bereikbaar.

Meer info: www.designmuseumgent.be

Inschrijven: www.vormingplusmzw.be | 056-260600

Bereikbaarheid: Tram: lijn 1 (halte Gravensteen) / Bus: lijn 3 (halte Korenmarkt) / Te voet: 3 minuten vanaf de Korenmarkt

! BELANGRIJK !

AAN ALLE LEDEN VAN OVM KORTRIJK

Vanaf 2018 zal de jaarlijkse inning van het lidgeld rechtstreeks gebeuren door HWV/OVM Nationaal Antwerpen. De afdracht wordt dan onderling geregeld met OVM Kortrijk. U zal dus nog vóór het einde van 2017 een uitnodiging van Antwerpen ontvangen om uw lidgeld te betalen voor 2018.

Het bedrag blijft hetzelfde, nl. 12,00 € per jaar. Wij hopen verder op bijdrage te mogen rekenen.

Hartelijk dank

De Voorzitter
Ann De Deken
Burg. Gillonlaan 18
8500 Kortrijk

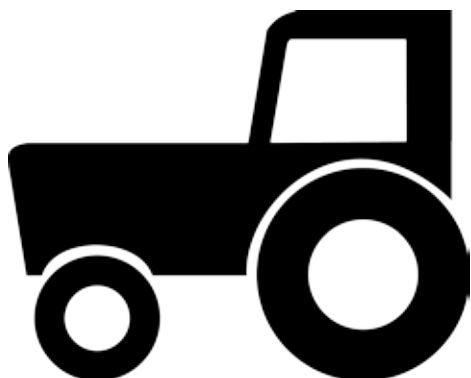
De Ledenadministratie
Laurette Catteeuw
Priester Socquetstraat 27
8510 Marke

WETENSCHAPSCAFÉ

Wetenschapscafés brengen wetenschap tussen pot en pint. Maatschappelijk relevant, actueel of fascinerend. Voor iedereen met een gezonde dorst naar kennis!

Geen aula, geen monoloog, geen overdonderende presentaties, geen klassiek debat, geen academische sfeer maar wel wetenschappers, verbonden aan de Associatie Universiteit Gent, die gemoedelijk vertellen over hun werk en hun passie. Zowel harde als zachte wetenschappen komen aan bod.

De moderator van dienst biedt het publiek ruimschoots de kans om vragen te stellen. Als je ze liever niet luidop stelt, schrijf je jouw vraag op een bierkaartje en speel je dit door... Komend seizoen strijkt het wetenschapscafé vier maal neer in Mozaïek:

DINSDAG 28 NOVEMBER 2017 (19U45)

LANDBOUW.

Enkele vragen die aan bod komen:

Op welke manier heeft het (veranderende) klimaat een effect op de land- en tuinbouw? Is België voldoende groot om zichzelf van landbouwproducten te voorzien? Of dienen we eerder in te zetten op duurzame landbouw? En wat met de globalisering? Wat is de rol van de boerenbond?

Meer informatie vind je binnenkort op www.wetenschapscafe.be/nl/kortrijk.

Wil je als eerste op de hoogte zijn over de concrete inhoud en de gasten die wij ontvangen? Teken in op de nieuwsbrief: www.wetenschapscafekortrijk.be.

Het Wetenschapscafé Kortrijk is gratis. Inschrijven is niet nodig. Het wetenschapscafé is een initiatief van de cel wetenschapscommunicatie van de Associatie Universiteit Gent, en wordt ondersteund binnen het Actieplan Wetenschapscommunicatie van de Vlaamse overheid. VC Mozaïek vzw en Vormingplus M&Z West-Vlaanderen zijn medeorganisator voor de Kortrijkse wetenschapscafés.

PLANTJESACTIE T.V.V. KOM OP TEGEN KANKER.

Het jaarlijkse plantjesweekend te voordele van Kom op tegen Kanker is weer achter de rug. En het was een succes. Om en bij de 9.000 Azalea's zijn de deur uitgegaan bij het coördinatiecentrum Mozaïek. Dit betekent een som van ongeveer 63.000 € die bij Kom op tegen Kanker aankomt. Kortrijk mag weer fier zijn op dit resultaat: voor de 22e maal is onze stad grootste koper/verkoper in Vlaanderen. Het mooie weer en het vele volk in Kortrijk hebben daar sterk toe bij gedragen.

Onze eerste dank gaat naar onze vrijwilligers: 80-85 mensen hebben zich niet een weekend, maar een week ingezet voor dit goede doel. Deze vrijwilligers komen uit alle hoeken van onze samenleving. Vrijwilligers van het Vrijzinnig Centrum, van Femma (Aalbeke), vrijwilligers van 6 jaar (met mama natuurlijk) tot en met vrijwilligers van een eind in de 80 die nog van deur tot deur gaan om Azalea's te verkopen. Vrijwilligers die zich spontaan kwamen aanmelden om te helpen. Ook vrijwilligers die zelf patiënt zijn: zij in het bijzonder zijn er van overtuigd dat de fondsenwerving nodig is voor onderzoek en ondersteuning. Over alle filosofische en levensbeschouwelijke grenzen en over alle leeftijdsgrenzen heen werd er samengewerkt. Elkeen met zijn eigen mogelijkheden en troeven.

Onze dank gaat ook naar de kopers van de plantjes. Zij uiteten op die manier hun solidariteit met allen die getroffen zijn door de ziekte: de patiënten zelf én hun omgeving, familie en/of vrienden. De impact van zo een traject is niet te onderschatten. Dit weegt op velen.

We danken ook het stadsbestuur en het OCMW voor de extra ondersteuning die we kregen om de actie kenbaar te maken bij het publiek en hun effectieve steun met het aankopen van plantjes om de actie naar buiten te brengen bij het publiek.

Wij danken ook Kom op tegen Kanker voor hun inzet en werk om die ondersteuning aan patiënten en omgeving te realiseren. Voor hun ondersteuning aan onderzoekers om de behandeling van kanker te verbeteren. Voor hun druk die ze op de overheid zetten om maatregelen te treffen die de ziekte kunnen vermijden. Om het taboe rond de ziekte te doorbreken en ze bespreekbaar te maken.

We kijken al uit naar de 24e editie om dit werk te kunnen verderzetten. Op naar het 3e weekend van september in 2018 !!!

Voor het coördinatiecentrum Kortrijk
Doris Verlinde

Contactgegevens:
Vrijzinnig Centrum Mozaïek, Overleiestraat 15a, 8500 Kortrijk
Erik Verbeurgt, 056/37.16.15, kotk@vcmozaiek.be

EN DE 7E DAG IS ER HET WOORD

TOM VEYS

WOENSDAG 8 NOVEMBER 2017 (19:30 – 21:30)

Op zondag 10 december 2017 keren we terug naar een van de basissen van onze cyclus "En de 7e dag is er het Woord": Tom

Veys brengt ons zijn poëzie. Tevens geven we plaats en ruimte aan lokale en jonge mensen van hier.

Hij brengt ons zijn gedichten en gaat ook gedichten bespreken. Dit alles wordt omkaderd met een powerpointvoorstelling.

Tom Veys is afkomstig van Meulebeke en woont nu in Roeselare. Hij is op verschillende vlakken bezig met kunst. De poëzie is een eerste ding, maar hij maakt ook muziek en volgt grafische kunsten aan de academie van Roeselare. Die 3 disciplines beïnvloeden elkaar natuurlijk. Tom is dus een duizendpoot die deze richtingen goed gaat combineren. Voornamelijk het koppelen van gedichten met "geluid". In 2008 nam hij al deel aan een internationaal poëziecongres in Macedonië. Hij is laureaat geweest in 'Brabantgedicht'.

Wens je al wat meer van Tom te kennen? Kijk even op zijn weblog en ook via Youtube.

Een voorproevertje van wat Tom ons zal brengen: 2 gedichten die bij 2 foto's horen die je nu al in Mozaïek kunt zien.

beeld

*we zijn zussen en
het licht valt binnen*

*wie ben ik
kantelt in daglicht*

*nog nooit was tegenlicht
zo helder*

*ik wil even
terug kind zijn
als mezelf
als iemand anders
die dit leest*

*er zit een man op de tram
die denkt dat de tijd niet voorbij gaat*

*hij trekt zijn hand in een want en
glimt in een helm
onderweg
zijn ticket retour is
op voorhand geboekt*

*hij zoekt een weg
back to the future heet het
maar dan in Gent*

Datum: zondag 10 december 2017 vanaf 11:00 uur.
Gratis ingang

Organisatie: Humanistisch Verbond Kortrijk
Contact: Filiep Vande Wiele, 0486/312897, hv.kortrijk@skynet.be
Zie ook: website Mozaïek: www.vcmozaiek.be
Plaats: vc Mozaïek, Overleiestraat 15a, 8500 Kortrijk

HET MUSEUM VAN DE OORLOG

Claudio Magris

Triëst. Luisa Brooks heeft als job en als missie de taak om het verwarde werk van een halfgekke verzamelaar in wapens om te zetten tot een museum. Als al het kwade in de wereld is verzameld zal de vrede heersen. Dat was zowat het motto van de man. Een andere leefregel was dat, als iedereen een generatie lang zijn driften kon bewaken er geen kinderen meer zouden zijn en de mensheid op relatief korte termijn zou uitsterven ; wat ook vrede zou brengen, of een soort vrede toch. De lezer maakt de bedenkingen mee van Louisa, hoe zij de zalen zou inrichten , welke materialen in welke ruimte, gesprekken met mensen die hem hebben gekend, notities die hij heeft achtergelaten. We leren ook Luisa kennen en haar nicht die niet met haar wil praten omdat haar joodse moeder verklikt is aan de Duitsers door de moeder van Louisa. Haar vader die een Amerikaanse negersoldaat is die in Triës op het Amerikaans kamp is gebleven na de oorlog. Hoe hij omkwam. Hoe haar tante langs vaders kant in het straatgeweld in Londen is omgekomen op het einde van de oorlog toen alles blijkbaar mocht en een soort straffeloosheid heerste. Wij leren ook gaandeweg het geheim van de man kennen. Hij heeft in het nazikamp in Triëst alle namen en opschriften op de muren van de Risiera de San Sabba genoteerd en weet zo wie de verklikkers zijn en wie het geld van de joodse bezittingen en gouden tanden heeft vervreemd. De man stierf in een brand en een deel van de belangrijke notities zijn vergaan. Aan Louisa om ze weer te pakken te krijgen en het levenswerk van de man te voltooien.

Het boek opent aantrekkelijk met een schitterende kafffoto maar is in een moeilijke taal geschreven, met vele lange volzinnen. Als aparte karakters of verhalen worden beschreven verandert de stijl nauwelijks, wat de leesbaarheid niet bevordert. Soms heb je de indruk dat stukken er in het geheel niet (zullen) toedoen.

Een boek dat inspanning van de lezer vraagt maar toch een beklijvende indruk nalaat.

MAGRIS Claudio
Het museum van oorlog
 De Bezige Bij
 2017

Lezers zoeklicht schrijven

IN MEMORIAM * HET MONUMENT 1998-2017 *

In de lente van 1998 schonk de vader van een leerling een pallet met grote witte lichte stenen aan de school 'Drie Hoofsteden' van het gemeenschapsonderwijs in Kortrijk. Men wist niet te goed wat daar mee aan te vangen. Een lesgever van de buurtschool 'Lange Munte' in de Baaistraat vroeg aan een vrijwillige medewerkster (naschoolse opvang) of er daar iets mee kon gedaan worden. Na een beetje palaver kwam het idee 'een monument maken tegen onverdraagzaamheid'. Er werd aan een creatieveling uit de buurt gevraagd om dat idee uit te werken. Hij kwam op het idee om dat ruimer te zien en er een hommage aan het leven en de vrede van te maken (als je respect heb voor een mier zal je ook respect hebben voor een mens, zei hij). Er waren toen 84 kinderen in de school en ieder kind, van de kleinste tot de oudste zou een steen bewerken. Vandaar dat het monument 84 stenen telde. In een zekere zin was het een stenen solidaire band tussen allen. Het monument groeide op een organische manier en het concept evolueerde door dagelijks overleg, tekeningen, gesprekken, nieuwe inzichten en invalshoeken in de klaslokalen. Het uiteindelijk monument was het resultaat van een boeiende en bloeiende samenwerking tussen zes leerkrachten, vierentachtig kinderen, een poetsvrouw en twee vrijwilligers. De inhuldiging ervan door enkele notabelen ging gepaard met een groot feest en haalde de plaatselijke teevee en pers. Het kreeg de

eerste prijs van het gemeenschapsonderwijs voor het beste creatief-pedagogisch project van het jaar 1998. De kinderen waren trots op hun school. Iedereen content. Het monument werd het logo van de school en bleef 19 jaar staan. Het schiep en band tussen alle actoren van dit creatief avontuur.

Nu is het vernietigd door verbouwingswerken, het stond in de weg voor het leggen van een afvoerbuus. Tegenwoordig weet men van alles de prijs, maar van niets de waarde.

Alleen het logo van de school zal ons nog herinneren aan dit artistiek volksproject, het was niet in brons of in goud, het was niet door een gekende naam ondertekend en had ook geen marktwaarde. Het was in bouwstenen en getekend Aïsha, Benoit, Mohamed, Ruddy, Brigitte, ... en alle anderen. Het stond in de weg van een afvoerbuus.

Wij kunnen nu alleen maar hopen dat, met het verdwijnen van het monument, de geest ervan gebleven is en zich uitdrukt in de verdere werking van de school. Harmonie, menselijkheid en positieve creatieve intelligentie.

Yvan Herman

Een vrijzinnige cyborg

Vrijzinnigen houden er aan de leefwereld vrij te bevragen, vrij te onderzoeken. Hun zoeklichten proberen zekerheden, het grote gelijk, vooroordelen, vooringenomenheid, dogma's en verdraaide feiten (fake-news) in een ander licht te plaatsen. Als het gaat over kerken en goden gaan de vrijzinnige zoeklichten steevast harder gaan schijnen. Zou dat een Pavlov-effect kunnen zijn? Eigenaardig genoeg dooft het vrijzinnig onderzoek van zodra de digitale leefwereld in beeld komt. Is het abracadabra van de digitale leefwereld dan het wijwater waarmee de vrijzinnigheid monddood gemaakt wordt?

Wij zijn cyborgs

Een cyborg is een samengesteld organisme waarbij biologische en mechanische onderdelen in elkaar verstrengeld zijn zodat het biologische wezen zichzelf kan overstijgen. Er bestaan verschillende zienswijzen over het begrip "cyborg". In deze tekst wordt de interpretatie van de Amerikaanse feministische bioloog, filosoof en socioloog Donna Haraway (A Cyborg Manifesto) gebruikt. Iemand die een bril draagt, een hoorapparaat gebruikt, een implantaat (pacemaker en dergelijke) in zich heeft, wordt als cyborg gekenmerkt. De digitale media zijn vandaag de dag de communicatie-middelen bij uitstek geworden. Computers, mobieltjes, horloges, draagbare meettoestellen, "slimme" werktuigen en straks de zelfsturende auto's, zijn stuk voor stuk hulpmiddelen waarvan we vaak gebruik van maken. Als je door de straten slentert dan merk je vooral dat mobieltjes een onmisbaar verlengstuk van de wachtende mens zijn geworden. De digitale wereld is een verlengstuk van onze wereld geworden. We zijn cyborgs geworden. Net zoals een bril een positieve bijdrage levert tot het beleven van de omgeving (beter zien, beschermen van de ogen) kunnen de mogelijkheden van de digitale leefwereld een positieve bijdrage leveren tot het verkennen en begrijpen van de wereld zelf. Het

is vreemd dat dit verlengstuk van ons menselijk bestaan niet vaker aan een vrij onderzoek onderworpen wordt.

De natuur van de digitale technologie

Alle digitale hulpstukken werken met data (gegevens). Die gegevens kunnen slaan over de aard van het toestel en het gebruik ervan. De gebruiker kan gegevens aan het toestel toevertrouwen. In die zin kunnen private gegevens over de gebruiker, zijn familie en vrienden door het digitale hulpstuk verzameld worden. Het verzamelen van gegevens zit in de aard van het digitale beestje. Op zich genomen is daar niets verkeerd aan als het verzamelen van data een positieve dienstverlening oplevert. Deze stelling levert ons meteen de hamvragen. Wie is eigenaar van dergelijke data? Wie heeft toegang daartoe? Wie beheert en controleert het mechanisme? Wie bepaalt de aard van de dienstverlening? Zijn de geleverde diensten nuttig, verrijkend? Welke data is openbaar, van algemeen belang, privaat?

De gestolen rechten

Het antwoord op voorgaande vragen zou vrij helder kunnen zijn. Het is het individu (de samenleving, de organisatie, ...) die eigenaar wordt van zijn persoonlijke gegevens. Het is het individu (...) die zijn data beheert en controleert. Het antwoord mag dan vrij helder klinken, de praktijk laat een andere wereld zien. Eerst en vooral merken we monopolies in de digitale dienstverlening door Amerikaanse multinationale ondernemingen. Het bedrijfsmodel van bedoelde instellingen is typisch kapitalistisch: maximalisering van de winst. De bekende ingrediënten zijn klantenbinding, gepatenteerde of gesloten technologie, kortetermijns-denken, klanten-manipulatie (voeden van het zelf-bedrog van de gebruikers – het krachtige wapen bij uitstek van elke marketeer). De naviteit bij talloze gebruikers maakt het dergelijke sociopaten gemakkelijk om

de persoonlijke cyber-ruimte van hun klanten te ontfutselen (onder het mom van een dienstverlening). De cyborg wordt een stuk koopwaar, een "ding" dat vermarkt kan worden (Data is het nieuwe goud geworden). Het biologische wezen verliest zijn rechten op zijn cyborg zijn. Zijn cyborg zijn wordt een slaaf in een feodaal systeem van alleenheersers dat zich ongestraft aan de democratische controle kan onttrekken. De sociale netwerksites evolueren meer en meer tot een belangrijke publieke ruimte waarin het maatschappelijk debat gevoerd wordt. Hun impact op de politieke besluitvorming is groot. Is het dan verstandig om toe te staan dat deze ruimte voor het ogenblik door private bedrijven gemonopoliseerd wordt? Dergelijke publieke ruimte valt, hoe ongerijmd dat ook mag klinken, buiten de democratische controle van de samenleving. Het zijn private bedrijven die gebruikers toegang verlenen en uitsluiten. Het zijn private bedrijven die van de publieke ruimte een marktplaats van data maken. De naïeve, verslaafde gebruikers worden ondergedompeld in een informatiebad. Ze krijgen een paardenbril opgezet door slechts de informatie van gelijkgezinden te volgen. Voor velen zijn de sociale netwerksites een belangrijke nieuwsbron geworden. Ze zijn daarbij uit het oog verloren dat dergelijk nieuws door het privaat bedrijf gestuurd wordt en een gemakkelijke voedingsbodem is geworden voor leugens, verdraaide feiten en een éézijdige kijk op een complexe samenleving. Zelfs het opzoeken van informatie is gemanipuleerd. De zoekopdracht zal niet leiden naar de meest accurate informatie maar eerder naar de gegevens waar er voor de uitbater van de zoekmachine het meeste geld te verdienen valt. De gebruikers van de sociale netwerksites wordt voorgehouden dat ze een "status" hebben. Die kunnen ze verhogen door het aantal "vriendjes" te etaleren of door hun voor te houden dat hun status afhankelijk wordt van het aantal lijntjes schrijfsels dat ze weten te debiteren. Het voorwendsel, dat een status op een

sociale netwerksite in werkelijkheid een effectieve status zou zijn, is knap staaltje van psychologische beïnvloeding.

Mensenteelt

Wij, mensen zijn beperkte en behoeftige biologische wezens. Net zoals we werktuigen zijn gaan gebruiken, kunnen we onze biologische beperkingen overstijgen door gebruik te maken van de digitale media. Het is klaar dat we de technologieën, die ons biologische bestaan uitbreiden naar een digitaal bestaan, moeten gaan beschermen. Iedere poging om ons cyborg-zijn te controleren of te vermarkten door derden, is een poging om mensen te bezitten, te controleren, te verhandelen. Dit is in strijd met de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. De Amerikaanse multinationale ondernemingen beheersen vandaag de dag de persoonlijke gegevens van hun naïeve volgelingen in server-farms. Boerderijen van gegevens. In dergelijke boerderijen wordt hun mens geteeld. Onze cyborg wordt bedreigd. Het wordt tijd

om de U.V.R.M. op het cyborg-zijn toe te gaan passen. Ons menselijk bestaan is een complexe versmelting geworden van ons biologisch wezen met de bestaande technologie. We kunnen beiden niet meer los van elkaar gaan zien. In die zin is het logisch dat de bestaande rechten voor het geheel gelden. De cyborg moet beschermd gaan worden.

Het internet van mensen

In het internet van mensen heeft iedere mens een plek op het wereldwijde web. Deze plek is een recht en wordt door gemeenschapsgelden mogelijk gemaakt. Het is een private ruimte voor cyborg-zijn, net zoals een woning een private ruimte voor je biologische zijn is. Deze plaats is een verzamelruimte van de gegevens (data) van je persoonlijke digitale toestellen (Zie de natuur van de digitale technologie). Deze ruimte wordt volledig door de persoon zelf gecontroleerd. De private ruimte wordt ingebed in een infrastructuur die toebehoort aan de samenleving. Het internet van

mensen wordt ontworpen volgens de principes van het ethisch ontwerpen. Het ontwerp respecteert de rechten van de mens. Het internet van mensen is open, vrij toegankelijk en veilig. Het internet verbindt mensen in plaats van mensen te binden aan een multinationale onderneming. De infrastructuur zal dus P2P zijn (peer-to-peer : iedereen ziet elkaar op een gelijkwaardige manier). Alle communicatie verloopt volgens open-standaard-protocollen en de geleverde diensten zijn open-bron zodat democratische controle mogelijk wordt. De plaatselijke wetgeving is van toepassing op de omgang van de cyborgs onder elkaar. De cyborg wordt vrij en krijgt respect. De slavenhandel zal spoedig stoppen. De cyborg-ruimte wordt een verlichte ruimte. Voorlopig is het nog wachten tot het zich bewust worden van de slaafse naïviteit gaat groeien. Dan pas kan de democratisch werk aan het internet van mensen een aanvang vinden. Ik ben er van overtuigd at een vrijzinnige kijk deze bewustwording kan versnellen. Laat het zoeklicht door de cyborg-ruimte schijnen!

Vriendelijke uitnodiging op de

17de POLYFINARIOQUIZ^{bis}

TEN VOORDELE VAN DE POLYFINARIO - KINDEREN (de vzw Polyfinario staat borg voor zinvolle, creatieve, kindvriendelijke, betaalbare...vrijtijdsbesteding voor leerlingen uit het officieel onderwijs).

Deftig, degelijk, divers, denderend, dolleuk...
Dilemma's, discussies, duivelse dwalingen...
Daadkrachtig deduceren; doelbewust definiëren,
Delibereren, determineren, debatteren, distingueren.
Daarbij: doorgedreven degusteren, dus...DOEN!!!

zaterdag 2 dec 17 - 18.30u
vc mozaïek - kortrijk
overleiestraat 15a

**betaald=
ingeschreven!**

hoe inschrijven?

1. €20/ploeg storten op
iban: BE40 9792 4232 1563
van Polyfinario - Wervik
(verm. ploegnaam)

2. ploeggegevens mailen naar
marcencathy@telenet.be

3. voor 15 nov.2017!

**gelimiteerd
aantal ploegen!**

**ploegen van
4 personen!**

**heerlijke verse broodjes
en warme snacks te be-
komen tijdens de quiz!**

de Poly-quiz
wordt mee ge-
organiseerd
door:

**Parkeertip:
Buda-parking!**